

Tidskrift för
aktuella UFO-
händelser och
ökad kunskap
om UFO-feno-
menen.
Organ för
Riksorganisa-
tionen UFO-
Sverige.
Utkommer med
6 nr/år.

UFO

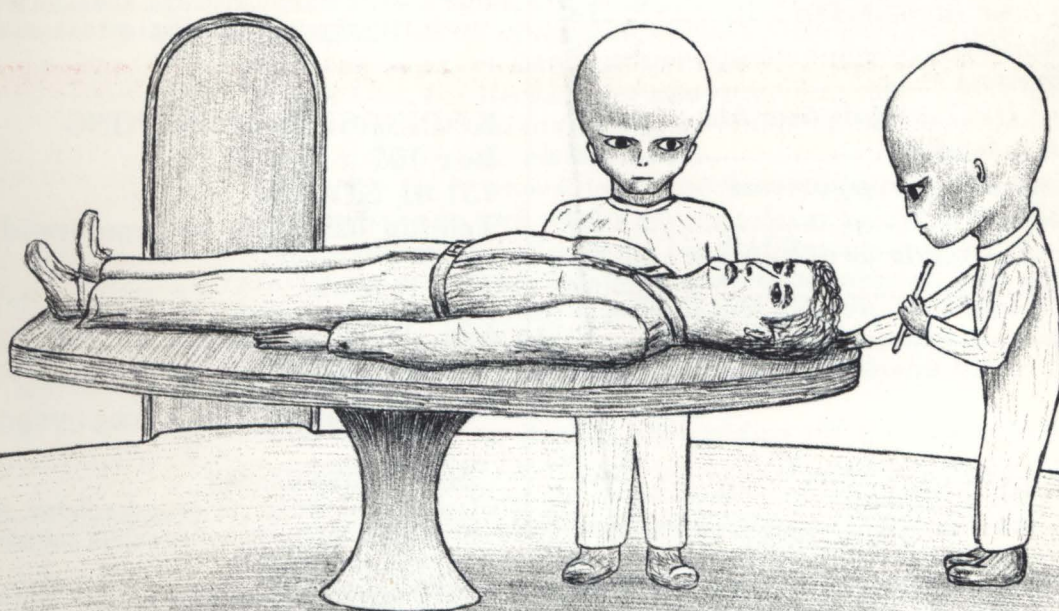
Flying Objects
Unidentified

INFORMATION

Nr 6
1976
ARGÅNG 8

ISSN 0346-3540

ARBETSGRUPPEN FÖR UFOLOGI

CBV

Slående likheter framträder i två amerikaners berättelser om sina respektive möten med ett UFO och dess besättning hösten 1975. Se sidan 7! Illustration C B Vos.

Redaktionens besöksadress:
Lagmansberga Brunnsgård, 596 00 Skänninge. Tel.
0142/440 30.

I redaktionen:

Carl-Axel Jonzon, Thorvald Berthelsen — Bevakning av
utländska publikationer, textbearbetning m.m.
Jan Lind — Planering av tidskriftens innehåll.
Tel. 013/11 24 66

Övriga medarbetare:

Lars Nilsson, Florent Sickenga, Olle Ohman, Jan-Ove
Sundberg, Thomas ü Orr, Carl-Anton Mattsson.

Lay-out

Olow Petersson

Ansvarig utgivare

Carl-Axel Jonzon. Tel. 0142/440 30

UFO-information

Trycks och utges av Centralgruppen för Riksorganisatio-
nen UFO-SVERIGE Box 16, 596 01 Skänninge.

Prenumeration och medlemskap

Postgiro 8 43 25-0 UFO-Information 50 kronor helår

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

<i>UFO och oförklarligt avlivade djur.....</i>	<i>4</i>
<i>Intelligenta konstruktioner på</i>	
<i>Månen?</i>	<i>6</i>
<i>Amerikansk flygsergeant fördes</i>	
<i>ombord på UFO</i>	<i>7</i>
<i>Ett UFO över grannens tak</i>	<i>9</i>
<i>Inga små gröna män finns på Mars</i>	<i>10</i>
<i>Humanoider sågs vid Burgos</i>	<i>12</i>
<i>Program vid riksstämman -77.....</i>	<i>13</i>
<i>UFO-våg över Jugoslavien</i>	<i>14</i>
<i>Pascagoulafallet.....</i>	<i>15</i>
<i>Har det hänt nå't?</i>	<i>16</i>
<i>Svart ovalt UFO svävade över hus.....</i>	<i>19</i>
<i>Adamskis tefatsfoto</i>	<i>20</i>
<i>Universitets elever rapporterar</i>	
<i>närkontakt.....</i>	<i>20</i>
<i>Kometerna — rester av nebulosan</i>	<i>21</i>
<i>Annonser</i>	<i>23—24</i>

Att hyra:

STILLFILM

för information och undervisning

Centralgruppens stillfilm bestående av 80 diabilder med
ljudutförande i stereo har en visningstid av 40 minuter. Den är
synnerligen enkel att handskas med och kan visas med valfri
diabildsprojektor.

Filmen utgör en lättillgänglig information i UFO-frågan och
kan rekommenderas åt t.ex. föreningar och skolor.

Det är enkelt att hyra stillfilmen. Kostnaden är 25 kronor +
porto. För vidare information tag i god tid kontakt med

KÖPINGS UFO-FÖRENING

Box 151

731 01 KÖPING

Telefon 0221/310 35 (kontorstid)

A B C

=BOKEN FÖR MÄNNISKANS UTVECKLING

Del 1. av Jan Sandell

Upptar de viktigaste grundreglerna för upp-
byggande av det nya mänskliga samhället.

Del 2 och 3 (ej färdigt men under utarbetning)
Tar upp miljöförstöring, karmalagen (orsak
och verkan), djurplågeriet, meditation, fram-
tidens samhälle, nya tekniska forskningar om
universums skapelse och framtidens rymd-
resor med ny teknik.

Pris Del 1 kr. 3:— (moms inräkn.) + porto.

Härmed beställes st. böcker Del. 1

Namn

Adress

KOSMOS

Box 9315, 541 03 Skövde 3

Bidrag från läsekretsen i form av artiklar och diskus-
sionsinlägg mottages tacksamt.

För att underlätta den redaktionella bearbetningen, bör
manuskripten skrivas med största möjliga radavstånd på
maskinen. Var god observera att manus endast skrivs på
bladets ena sida.

Bidrag kan sändas direkt till: UFO-SVERIGE, Box 16,
596 01 Skänninge.

UFO-information är framställd på eget tryckeri. Allt ar-
bete med denna tidskrift — redigering, planering, tryck-
ning m.m. — sker ideellt och oavlönat.

För artiklarna svarar författarna.

UFO-Sverige är en ideell samarbetsorganisation för UFO-
intresserade.

Fortsatt expansion för UFO-Information!

Vad är väl mera definitivt än ett år som gått till ända. Det som året haft att bjuda på ifråga om ont och gott har varit och kan inte ändras. Ett människoliv har förlängts eller förkortats, tiden är till synes så oåterkallelig, så okänslig och så opåverkbar. Som sagt vi står inför ett nytt år, ett ännu så länge oskrivet blad i vår historia. Ett nytt år, som ni våra läsare för UFO-Sveriges del kan påverka. Utan ert stöd kan vi ej existera.

Tyvärr är det så inför varje årsslut, att vi måste vädja till våra läsare om stöd och fortsatt hjälp i vårt arbete. Tidskriften växer och har snart växt ur barnkläderna. Därmed fordras nya och större insatser. Det betyder, att vi inom kort måste investera i nya och större maskiner, som kostnadsmässigt ligger omkring 250—300 000 kronor. I annat fall hinner vi inte med att framställa tidningen.

Det omedelbara behovet är 80 000 kronor. Som bekant så är det svårt att via bank få låna pengar, men vi är optimistiska. Tidigare har problemen kunnat lösas, och vi hoppas att så kommer att ske även i fortsättningen. Den till synes obligatoriska prishöjningen finns med även i år beroende på att sättningskostnaderna höjts avsevärt under innevarande höst. Lokalerna är för små redan efter bara två år, och jag har därför tvingats att inreda ytterligare c:a 60 kvadratmeter för att vi skall kunna utöka och få plats.

I och för sig är utvecklingen glädjande, men som framgår finns det också en baksida. Och den är ganska jobbig, vill jag lova. Tidigare har vi haft problem med att göra oss kända. Efter åtta år så har vi väl lyckats ganska bra med detta. Det finns visserligen mera att göra på den kan- ten, men det är inte fullt så jobbigt som tidigare. De många föredragen som hållits runt om i landet har bidragit till att vetskapen om vår existens ökat kraftigt. Annonseringen har också hjälpt till att informera om att vi finns till.

Och nu har vi en önskan eller vädjan till våra läsare: Om ni alla prenumererar igen för nästa år samt skaffar minst ytterligare en prenumerant för 1977, löser sig de ekonomiska problemen. Vi får då möjlighet att inköpa den utrustning till tryckeriet som är nödvändig. Kan ni hjälpa oss med detta?

Det känns inte alltid så angenämt att inför varje årsslut vädja till läsekretsen om stöd och hjälp, men vi har inget annat val, och vi vet att det inom UFO-rörelsen finns många och hjälpsamma människor. Därför tror vi inte, att vi skall bli missförstådda.

Ja vad övrigt har hänt på UFO-området? Inte några sensationer vad jag kan minnas. Men det beror förstås på hur man ser det. John Keel har besökt UFO-Sverige. Han lär väl vara ett världsnamn inom ufologin. Vidare så har man diskuterat UFO inom FN. Alltid något! Några UFO-landningar med besättningar har inte inrapporterats i Sverige men väl på andra platser. Spanien och USA t ex. Året är inte heller slut ännu, så än kan vi få besök där utifrån. Så kan man slutligen också konstatera ännu en gång, att journalister har svårt för det där med UFO. De är tydligen ute på djupt vatten, för det är sällan man ser en vettig och saklig artikel om UFO. För det mesta lyckas man vända ut och in på det mesta! Näväl så här i juletider skall man ju vara snäll, varför jag önskar ALLA en god helg — även dåliga reportrar!

JONZON

UFO och oförklarligt avlivade djur

Lagmansberges Brunnsgård, 596 00 Solna. Tel. 08/440 20 20.
Carl-Axel Jonzon, Thorvald Berthelsen — bearbetning av
utländska publikationer, textbearbetning m.m.
Jan Lind — Planering av tidskriftens innehåll.
Tel. 010/11 24 66

Övriga medarbetare:

Lars Nilsson, Florent Sjöberg, Olle Ohman, Jan-Ove
Sandberg, Thomas Örr, Carl-Anton Mattsson.

Olov Petersson

Carl-Axel Jonzon, Tel. 08/440 20 20

UFO-information

Trycks och utges av Tidskriften UFO-SVENSKA

I förra numret redovisade vi en rad fall med oförklarligt dödade djur, som inträffat på ön Puerto Rico, inte långt från Bermudatriangeln. Samtidigt iaktogs en mängd UFO:n över ön.

Finns det något samband? Vi fortsätter här med den andra avslutande delen.

Det första UFO-fallet inträffade i januari 1975 vid fru Aloras villa i Garden Hills i San Juan. Hon sov när hon väcktes av ett konstigt ljud. Det var ett surrande läte, som upphörde och började igen, intermitent, tillsammans med ett annat ljud som var konstant. Fläkten upphörde att fungera, och Alora blev så rädd, att hon tog sina båda barn, en pojke och en flicka, till ett annat rum och låste om sig. Efter några minuter upphörde ljuden och fläkten började att fungera igen. Fru Alora såg ingenting utan hörde bara detta ljud, som gjorde henne rädd.

Några dagar senare upptäckte trädgårdsmästaren tre avtryck som bildade en liksidig triangel på gräsmattan vid poolen. Grannarna berättade för fru Alora, att samma natt, som hon hört ljudet, hade de sett ett vitt ljus ovanför ett palmträd framför hennes hus. Ljuset var inte starkt lysande men hade ett grönt och rött skimmer omkring sig och man kunde iaktta lysande hål i fenomenet. Detta ljussfenomen stannade omkring två minuter. Därefter försvann det mot väster.

Vi har studerat det här fallet noggrant. Avtrycken har ett djup av 7,6 centimeter och är 10,1 cm i diameter och avståndet mellan dessa var 110 centimeter.

Ingenjör Oscar Hernandez från Foundation Engineering Laboratories studerade fallet och konstaterade, att för att kunna åstadkomma dessa avtryck måste det vara en tyngd av minst sex ton. I detta avtryck har inte gräsmattan återväxt. Vid undersökningarna fann man inte någon radioaktivitet eller tecken på brännskador i gräset.

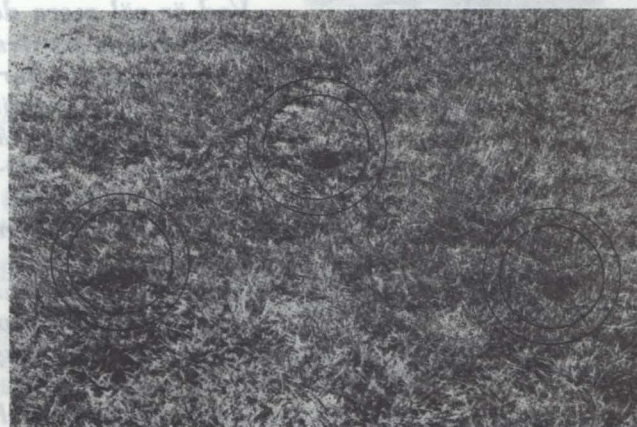
Den 12 januari klockan 05.30 såg Pedro Vega Avilés tre objekt, starkare än stjärnorna, som förflyttade sig mot söder i en zig-zag-rörelse.

Den 12 mars klockan 09.30 iaktog Luis Aldaondo, jordbrukare från Moca, hans son José Daniél, hans fru Rosa Maria samt ytterligare åtta personer någonting runt, som liknade en cylinder med många färger som roterade. Föremålet, som var silverfärgat och större än en villa, flög österut. De hörde samtidigt ett surrande ljud.

Den 21 mars, efter att det hade rapporterats om de döda getterna, som vi behandlade i första delen, förföljdes Carlos Santiago, hans fru och dotter, av ett vitglödande UFO, när de färdades i en bil vid El Mamey, Moca.

Den 24 mars råkade Juan Sanchez Acevedo, ordförande i ett politiskt parti, ut för en märklig händelse. När han arbetade i sitt bibliotek vid midnatt, kände han något konstigt i luften. Det var ett brummande ljud och starkare än början på en jordbävning. Allt började vibrera och skåpörrarna skallrade. Doktorn väckte sin fru och de gick tillsammans ut, men ljudet avtog och de kunde inte se någonting.

För att åstadkomma dessa avtryck måste ha krävts en tyngd på minst sex ton. Avtrycken sätts i samband med en observation av ett ljusfenomen i området.

Några dagar därefter iaktog flera personer i San Juan en konstig fågel. Samtidigt började det inkomma rapporter om oförklarligt döda djur från ön.

Den 21 april klockan 9.30 inträffade den första observationen av ett UFO över huvudstaden San Juan. Det var en grupp människor från Santurce, som såg ett objekt liknande "ett tefat", som färdades mot Isla Verde. Det flög på samma höjd som ett flygplan, men med en fantastisk hastighet. Observatörerna berättade, att det hade en kupol på överdelen. Den 24 april såg Antonia Citron och Paquita Martinez ett UFO vid Puerta de Hierro. När de kom tillbaka till sitt arbete efter lunchen klockan 13.00 fick de se ett lysande föremål som stod stilla en kort stund och sedan började röra på sig. Det var ovalt till formen och silverfärgat.

Slog ut radiostation

Den 6 april inträffade det första fallet av döda djur i huvudstaden i samband med att UFO observerades i området.

Hallåmannen Willie Lopez, som arbetar på WBWS-Radio Rock, hörde tre slag mot glasrutan i studion på översta våningen i ett höghus. När han tittade ut genom fönstret såg han ett lysande föremål, som snabbt gömde sig bakom ett annat hus mitt emot. Han var ensam i studion, varför han ringde en vän, som bor i en annan våning i samma höghus. Klockan 22.45, innan hans vän hade hunnit dit, drog han gardinerna åt sidan och såg ovanför huset mittemot ett vitlysande objekt, format som en tallrik och ungefär 12 meter i diameter. Det hade en vaggande rörelse och ljuset var konstant. Han blev rädd och drog för gardinerna omedelbart. Sedan avbröt han musiken och berättade för alla lyssnare vad han hade sett. Dagen efter drabbades Willie Lopez av nervösa symptom och fick behandling på lasarettet.

Tisdagen den 8 april var han tillbaka igen. Tillsammans med hallåmannen Raimond Rosado och hans fru skulle han berätta för alla lyssnare om sin upplevelse. Vid programmets start klockan 22.50, när han skulle tala, började hela luftkonditioneringen att vibrera. Han berättade senare att det kändes som om studion skulle rasa ihop.

Samtidigt som detta hände i Miramar, inträffade i Guayanabo, där WBWS:s sändare ligger, att Rafael Perez, Efraim Camacho,

Amerikansk flygsergeant fördes ombord på UFO

José A Soto, Wito Castro och Jonny Acevedo, såg ett lysande objekt falla ner och en stark explosion hördes i hela området. Radiostationen blev utan ström under 20 minuter. Objektet gjorde ett hål på två diameter och jorden omkring var varm i flera dagar efter händelsen. Det kunde ha varit en meteorit, men det var ett märkligt sammanträffande.

UFO-observationerna fortsatte de närmaste dagarna tillsammans med fynden av oförklarligt dödade djur.

Pucklade på humanoid med spade!

Den 18 april berättade Orlando Franeeschi, vaktmästare på San Lucassjukhuset i staden Ponce, att han samma dag iakttog ett hemskt monster, som han aldrig kan glömma. Någoting som han först trodde vara en hund gick förbi fönstret på husets baksida. Han blev förvånad därför, att hans hund var bunden i närheten. Orlando tog med en spade och gick ut. Han berättar:

— När jag kom bakom huset upptäckte jag ingenting ovanligt, men när jag gick tillbaka, såg jag det där monstret, som kom emot mig. Det hade öron och lång näsa och jag kunde inte se någon mun, men jag iakttog en springa utan läppar. Det hade två mörka ögon som fläckar och det hade en käke som på en apa. Det gick med en vaggande gång. Jag blev alldeles häpen och jag trodde att han skulle anfalla mig. . . Då slog jag honom med spaden! Han var ungefär en meter från mig och var liten, omkring 140 centimeter lång. Jag slog mot hans bröst och det lät hårt. Varelsen backade men sade ingenting och det verkade som om han skulle sväva i luften. Jag sade till mig själv: "Det kan inte vara sant." Sedan slog jag honom en gång till och han backade. När jag slog den tredje gången, hamnade jag i en väldigt svår situation. Jag kan inte fatta hur jag kunde missa, men jag föll själv till marken. Jag försökte resa mig, men jag var som förlamad. Jag hade ingen styrka. Jag tittade åt sidan men såg inte varelsen längre. Sedan återfick jag rörelseförmågan.

— Det finns en mur mellan vår egen gård och grannens och den var nerriven. Jag vet inte om "monstret" stack den vägen eller flög iväg. Min hund skällde inte under hela tiden.

Efter denna händelse gick 26-åriga Franceschi in i huset igen. Hans fru, mor och två döttrar var hemma men de hade inte märkt något ovanligt. Eftersom han var svårt chockad, ringde de polis och läkare. Polisen gjorde en undersökning men utan resultat. Mannen fick läkarbehandling under två dagar.

Samma dag berättade ungdomar, som kom från området Glen View, att de hade sett ett konstigt djur, som liknade en dvärg, och de kastade stenar på varelsen. Samma kväll blev en tupp dödad nära Franceschis hus, på samma sätt som de andra djuren.

Den 19 april såg fru Aida Isabel Vazquez de Figueroa och hennes dotter Camilla, ett UFO från Las Corazas i byn Juana Diaz, nära staden Ponce och hon berättar:

— Klockan var omkring 22.15. Jag städade och när jag gick ut på gården upptäckte jag ett starkt orange ljus, som stod stilla ovanför garaget. Det var större än ett bildäck. Efter fem minuter började det stiga uppåt, utan ljud. Det försvann sedan bakom ett berg som lystes upp.

UFO satte eld på utedass

Den 29 april klockan 03.30 vaknade fru Juana Vazquez och sönerna av ett starkt ljus. Sonen Ivan, 17 år, berättar:

— Vi såg ett lysande objekt, som stod stilla ovanför husets utedass. UFO:n hade så starkt ljus att det bländade och det var svårt att upptäcka formerna. Dasset började att brinna och samtidigt hördes ett svagt ljud, som fortsatte att öka i styrka och UFO:n lyfte och försvann.

— Dasset fortsatte att brinna och grannarna skyndade till och hjälpte oss att släcka elden.

Detta fall blev känt över hela Puerto Rico och polisen gjorde en stor utredning. Den 4 maj klockan 04.30 såg herr Rodriguez, som bor i Cupey söder om huvudstaden San Juan, ett UFO. Det hade ett starkt pulserande ljus till vänster och åtta rektangulära ljus i rad, inte fullt så starka, på motsatta sidan. Objektet stod stilla omkring 450 meter från huset. De iakttog fenomenet i 45 minuter och gick sedan och lade sig. Dagen efter gick de till platsen, där UFO:t stått och de hittade ett bränt märke över sju meter i diameter.

De upptäckte märkliga fotavtryck med tre tår på marken. De var 35 centimeter långa och hälen var 10 centimeter, medan fotdelen var 48 centimeter. Avståndet mellan fotavtrycken var 120 centimeter. I närheten hittade de märken, som om någon hade grävt i marken. Detta fall undersöktes av elingenjör Heriberto Ramos.

Dagarna gick och folk fortsatte att rapportera UFO-observationer från hela ön.

Sammanfattning

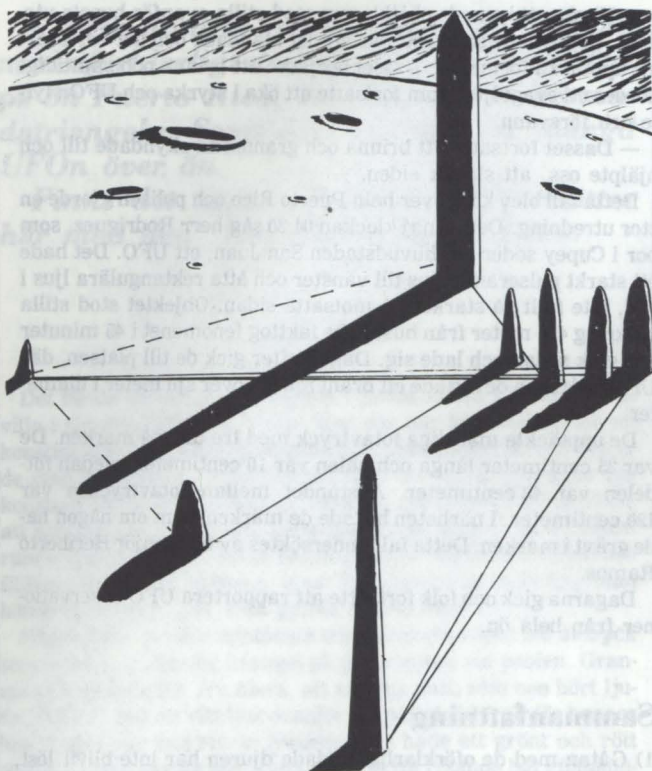
- 1) Gåtan med de oförklarligt dödade djuren har inte blivit löst, trots att polis och privata organisationer noga har undersökt fallen.
- 2) Man kan inte bevisa ett samband mellan UFO-observationer och dödade djur, trots att händelserna i de flesta fall har ett samband i datum och plats.
- 3) UFO-observationerna började i januari, medan fynden av dödade djur började i februari. I byn Moca inträffade händelserna dock samtidigt. I juli slutade rapporterna och de sista fallen hände just i byn Moca. Därefter har inga nya fall rapporterats.
- 4) 1975 har varit ett ovanligt UFO-år på Puerto Rico. Men det har också rapporterats andra gåtfulla händelser:
 - a) Den 14 januari klockan 02.30 hördes i hela huvudstaden och i områden runt San Juan en stark explosion. Nationalgardet förnekade att något flygplan flugit över ljudhastigheten.
 - b) Den 22 februari försvann en båt utan att man kunde hitta den. Den försvann från La Parguera. Den 28 hittades den i Canal de la Mona. Allting var på sin plats utom de båda besättningsmännen, två professionella sjömän.
 - b) Den 6 mars hördes i staden Ponce en liknande explosion som i huvudstaden den 14 januari.
 - d) Den 1 april hittades en segelbåt som hade försvunnit. Det fanns ingen ombord. Segelbåten hade lämnat Las Mareas i Guyana, och örlogsflottan hade sökt efter den.
- 5) Det verkar som om UFO-fenomenen nu uppträder i en ny form. De blir djärvare och har lämnat landsbygden för att visa sig i staden mitt på dagen. Observationerna inträffar oftare och antalet närobservationer ökar.

Källa: Stendek 1976-05-23

Oversättning från spanska: Juan Manzanares

Intelligenta konstruktioner på månen?

Förenklad rekonstruktion av de förmodat intelligenta konstruktionerna på månen.

Den 4 februari 1966 fotograferade Luna 9, efter att ha landat i Stormarnas hav, två rader stenar som alla var placerade i samma vinkel, så att de reflekterade solljuset kraftigt, vilket t ex gör dem utmärkta som riktmärken för en annalkande rymdfarkost.

Dr S Ivanov, som bl a har utvecklat den sovjetiska stereobildtekniken, sade, att en lätt förskjutning av Luna 9's horisontalaxel hade givit resultatet, att den andra och tredje tagningen av stenarna skedde från en vinkel, som något avvek från den första. Detta gjorde det möjligt att betrakta bilderna stereoskopiskt. Orsaken till att sonden hade ändrat position vid andra och tredje tagningen kunde man inte förklara.

— Tack vare denna stereoskopverkan, sade dr Ivanov och rymdingenjören dr A Bruenko, kan vi bekräfta att avstånden mellan stenarna 1, 2, 3 och 4 är lika stora. Även deras dimensioner överensstämmer. I övrigt visar bilderna att det inte i närheten finns några berg, varifrån stenarna kan ha fallit ned och anbragts i detta regelbundna mönster. De tycks vara arrangerade efter bestämda geometriska principer.

Den andra fotoserien togs av den amerikanska Orbiter-2 den 2 november 1966. De amerikanska bilderna visar, enligt sovjetiska vetenskapsmän, skuggorna av åtta obeliskformade föremål.

Eftersom rymdkapseln kameror befann sig rätt över dessa föremål, blev endast de skuggor de kastade, synliga på fotografierna. NASA fastslog att solen befann sig 11 grader över horisonten, varför man kunde beräkna att den största obelisk var ca 15 meter bred vid basen och mellan 12 och 22 meter hög. Emellertid vill de sovjetiska vetenskapsmännen, som hade tillgång till de

För att åstadkomma dessa avtryck måste ha varit en tyngd på minst sex ton. Avtrycken sattes i samband med observationer av ett luftfenomen i området.

År 1966 tog både en sovjetisk och en amerikansk månfarkost foton av märkliga stenformationer på månytan. Vid båda tillfällena visade sig stenformationerna vara arrangerade efter bestämda geometriska principer, vilket gett upphov till hypoteser om att de kan ha rests av intelligenta varelser.

Formationerna har omtalats i ett tidigare nummer av UFO-Information, men eftersom vi har en mångdubbelt större läsekrets nu och upptäckten i fråga är så pass intressant, tycker red. att det är befogat med en upprepning.

amerikanska bilderna, inte helt hålla med om detta. De menar att det minsta av de åtta föremålen har en storlek som en gran, medan det största enligt deras mening är lika högt som ett femtonvåningshus.

Senare har den sovjetiske rymdingenjören Alexander Abramov företagit en uppseendeväckande analys av föremålens inbördes placering. Efter att ha beräknat vinklarna, hävdar han, att dessa överensstämmer med vinklarna i en egyptisk triangel. En specifik geometrisk figur, som i det gamla Egypten är känd under beteckningen "abaka".

— Dessa månföremål, säger Abramov, är placerade efter samma plan som de egyptiska pyramiderna, som byggdes av faraonerna Cheops, Chefren och Mykerinos i Gizeh vid Kairo.

Hur ser man då från officiellt amerikanskt håll på dessa gåtfulla formationer på månen? En hög auktoritet inom NASA har lämnat följande svar: — Vi känner mycket väl till dessa foton, och de är mycket tydliga, men vi har inte för avsikt att utforska dem, så vi har tillsvidare arkiverat dem.

Det bör tilläggas, att utöver här nämnda obelisker har man på månen konstaterat rökmoln, månkupoler, månbroar och såväl stationära som rörliga lysande föremål. De senare är rapporter gjorda av astronomer och finns dokumenterade alltsedan 1800-talet.

Sammanställning: Thorvald Berthelsen

Illustration: Loy Solli

Amerikansk flygsergeant fördes ombord på UFO

En veteransergeant i USA:s flygvapen påstår, att han vid ett överraskande möte med främmande varelser, blev förd ombord på ett UFO, där han bland annat visades runt i det mystiska skeppet. En vetenskaplig undersökning av hans uppgifter stärker hans tillförlitlighet.

Stabssergeant Charles L. Moody, en dekorerad Vietnamveteran, som fått sin mentala stabilitet intygad av en av flygvapnets egna psykiatrer, behöll först sin upplevelse för sig själv. Han var så skakad av händelsen, att han höll tyst om den i månader.

Moody berättade till slut om sin otroliga upplevelse för tidningen Enquirer. Den vederhäftige sergeantens gripande historia spelades in på band av en reporter. Senare analyserades Moodys uppgifter av den mycket effektiva Psychological Stress Evaluator (PSE), så effektivt, att domstolarna i åtta amerikanska stater nu accepterar dess slutsatser som bevis.

Efter att ha analyserat Moodys berättelse, deklarerade PSE:s Charles McQuiston slutgiltigt: — Det finns inga tecken på stress eller bedrägeri. Det är ställt utom allt tvivel att denne man uppenbarligen har berättat sanningen!

Sergeanten blev förd ombord på UFOt nära Alamogordo i New Mexico — bara 45 mil från den plats i Arizona, där skogsarbetare Travis Walton råkte ut för en liknande händelse 1975.

Moody, som är 32 år, berättade om bortförandet i en intervju på den marinflygbas utomlands, där han nu är stationerad.

— Jag har noga övervägt om jag skulle berätta om detta offentligt eller inte. Jag inser att jag kanske kommer att bli förlöjligad, precis som jag brukade skratta åt andra som diskuterade UFO.

Skulle studera meteoror

Moody gjorde en paus, tänkte tillbaka, och fortsatte sedan med lågmäld röst:

— Det hände den 13 augusti, när jag var stationerad på Holoman-flygbasen, nära Alamogordo i New Mexico. Jag hade hört att det skulle komma en meteorskur den kvällen, så jag tog min bil och körde ut till en isolerad plats i öknen för att ta en titt på den. Jag steg ur min bil och satte mig på den vänstra framskärmen. Natten var kristallklar och jag satt och väntade i ungefär 40 minuter, men det kom inga meteoror. Jag lade märke till att klockan redan var 01.20, och jag bestämde mig för att det nog var dags att vända hem.

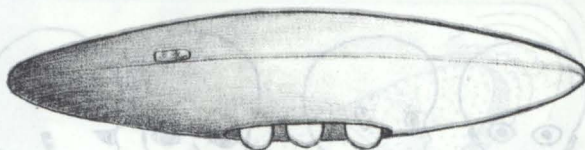
— Då kom plötsligt detta UFO farande ned från himlen, ungefär 100 meter framför mig. Det kom som en blix! När det hade nått en höjd av 10 till 15 meter ovanför marken, stannade det och började svaja fram och tillbaka. Sedan slutade det att svaja och började i stället röra sig emot mig. Jag var panikslagen!

— Min tanke var hela tiden att jag skulle identifiera det. Jag kan identifiera vilket amerikanskt flygplan som helst, och nästan alla utländska. Jag är assisterande flygchef och har nästan 1 500 timmars erfarenhet ombord i flygplan. Men detta var inte likt någonting jag någonsin sett förut!

Sergeant Charles Moody.

Skiss av UFOt, baserad på Moody's beskrivning av ett diskusformat objekt, med tre klot på undersidan.

Moody berättade att föremålet var diskusformat och lyste i en dunkel metallisk grå färg. Det var 12 till 15 meter i diameter och 6 till 8 meter högt, med tre klot fästade på dess undersida.

— Jag har stridsträning, men jag blev stel av skräck ändå, medgav han.

— Jag tänkte för mig själv: Gud, vad är detta?

— Jag tog ett språng från stänkskärmen och rusade in i bilen, medan jag höll ögonen på föremålet. Jag fumlade efter startnyckeln och det kändes som om hjärtat satt uppe i halsgropen.

— När jag vred om nyckeln hände ingenting. Bilen verkade fullständigt död, och ändå var batteriet bara en månad gammalt!

— Jag fortsatte att vrida om nyckeln, medan jag mumlade, sätt i gång — starta!, samtidigt som jag stirrade på det annalkande föremålet. Jag var verkligen rädd och jag tänkte: gode Gud, detta är ingenting naturligt, detta är något okänt!

— Föremålet kom ungefär 15 meter från min bil, innan det stannade. Då hörde jag någonting liknande en högstämd röst. Ett fönster syntes i föremålet, och jag kunde se skuggliknande figurer därinnanför. Plötsligt omgavs min bil av ett konstigt ljussken och jag kände mig stel i hela kroppen. Sedan försvann den känslan, och jag fann mig själv sittande i bilen, stirrande på UFOt, som nu gav sig iväg. Det sköt spikrakt upp, och det steg mycket fortare än ett jetplan.

— Jag vred om startnyckeln igen — och bilen startade omedelbart. Jag tryckte ned gaspedalen i botten och for iväg därifrån!

Moody berättade, att han körde, som om han deltagit i ett rally ända hem och berättade sedan andlöst för sin fru, att han sett ett UFO. Han påpekade, att det inte var förrän han tittade på sin klocka, som han förstod att någonting mer måste ha hänt, än att han bara sett ett UFO. Någonstans hade han förlorat 1 timme och 20 minuter. Han bestämde sig för att inte rapportera sin UFO-observation, därför att han var rädd för att bli förlöjligad.

Försökte minnas vad som hänt

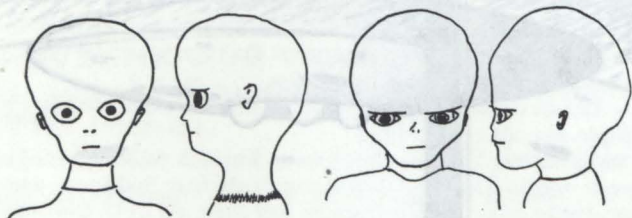
Hela nästa dag försökte han att minnas vad som kunde ha hänt under den förlorade tiden från natten före. Hursom helst började minnen att dyka upp gradvis, underliga minnen av främlingarna. Det kom som ljusglimtar och hela hans minne av vad som hade hänt den natten kom tillbaka gradvis.

— Jag minns, att medan bilen var omgiven av det där ljusskenet, kom två varelser fram mot mig, från UFOt. De gick inte, de gled, sade Moody, som tillbragt 14 år i flygvapnet.

— De lade sina händer på bildörren, som om de försökte öppna den. Jag var stel av skräck, men jag var beredd att kämpa för att ta mig ut. Jag stötte upp bildörren och satte alla mina 106 kilo

Intelligenta konstruktioner på månen?

Främlingarna beskrivna av Moody (skissen t.v.) bär slående likheter med de varelser som Walton ritade, och som också påstår att han blev kidnappad av ett UFO. Båda gjorde dessa skisser av vad de sett. Ingen av dem hade någon möjlighet att veta vad den andre hade sagt.

bakom, och dörren slog en av främlingarna tillbaka. Jag rusade ut ur bilen och skickade en rak höger, rakt in i ansiktet på den andre. Ansiktet kändes mjukt och jag såg honom falla bakåt — men sedan blev allt svart.

När Moody kom till sans igen fann han sig liggande på ett hårt bord. En av främlingarna höll på att studera honom. Moody berättar, att när han försökte att ta sig upp, så kunde han det inte.

— Varelsens huvud var ungefär en tredjedel större än en människas, han hade inga ögonbryn — faktum var att de inte hade hår alls — hans ögon var runda och hans blick var mycket genomträngande. Ögonen var mörka och satt nedanför en hög och välvd panna. Hans öron näsa och mun var mindre än våra, och hans läppar var mycket tunna. Han var ungefär 150 centimeter lång och såg ut att vara mycket svag. Varelsen bar en tätslutande vit dräkt som täckte allting utom hans huvud och händer. Ansiktet hade en vitgrå färg.

— Varelsen började tala, men munnen rörde sig inte. På perfekt engelska, med en amerikansk accent, frågade han något liknande: mår du bra?

— Jag svarade ja, och han sade: — Om du kan röra dig, vill du då lova att inte försöka med att slå dig ut?

Rädslan ersattes av nyfikenhet

— Jag försäkrade honom att jag inte skulle det, och han rörde då vid mig med en metallstav, ungefär 17 centimeter lång och ca en cm tjock. Jag återställ omedelbart min muskelkontroll och på samma gång försvann min rädsla.

— Denna figur, som uppenbarligen var ledaren, hjälpte mig upp från bordet. Jag befann mig i ett cirkulärt kliniskt rent rum, precis som i en operationssal. Golvet var hårt och metalliskt, och rummet hade tre bågformade dörrar.

— Det fanns en otäck lukt i luften, det var som om man hade bränt socker eller melass. Ljuset var indirekt och det verkade som om det kom ur själva väggarna.

Moody berättar, att han kände en intensiv nyfikenhet över, hur UFOt egentligen framdrevs, och frågade ledaren om han kunde få se dess framdrivningssystem. Överraskande nog så tillät han det, sade Moody.

— Vi gick in i ett annat rum, vilket i sig självt, konstigt nog, verkade lika stort som hela skeppet, utifrån sett. Det var som om farkostens interiör var mycket större än de yttre dimensionerna lät förmoda.

— I det andra rummet fanns ytterligare tre varelser. Två av dem svävade ungefär en halv centimeter över golvet. Den tredje talade med ledaren, och dess röst var klart feminin. Hennes tal lät som en blandning av tyska och kinesiska.

— Det fanns två förarstolar i rummet och de var placerade framför en plan panel med ett handtag på. Ledaren sa åt mig att sätta mig på en cirka en meters fyrkant på golvet. När jag gjort det, började den sakta sjunka och förde ner oss till ett rum nedanför. I detta rum syntes topparna av de tre klot jag hade sett under farkosten från utsidan. Kloten var genomskinliga och innehöll något som föreföll att vara stora diamanter eller kristaller av något slag. På var sida av varje kristall fanns stänger som slutade in mot kristallen.

— Jag bad ledaren förklara hur framdrivningssystemet fungerade, men han svarade:

— Försök inte förstå det, men tillade sedan:

— Med lite tankearbete kan nog detta utvecklas av ditt eget folk.

Moody berättade att främlingen avslöjade att UFOt endast var ett litet spanings- och observationsskepp från ett mycket större och snabbare, tiotusen kilometer ute i rymden.

Märkliga utsagor

— Sedan berättade han, att inom tre år skulle hans folk ge sig tillkänna för mänskligheten. Det kan även inträffa så tidigt som denna sommar, tillkännagav Moody.

— Men deras plan innebär bara till en början att söka kontakt i syfte att ytterligare studera oss. De fruktar för sina liv. Jag fick veta att deras skepp kunde bli förstörda av kärnvapenrobotar, och att de har stor respekt för stridsflyg. Om de skulle bli helt ställda i en attack, och om det inte finns någon annan utväg för dem, kommer de att slå tillbaka.

— Jag fick veta att det finns många av hans folk, och att de är medlemmar i en sorts klan eller förbund.

Moody tillade, att främlingarna antydde, att den mänskliga rasen kanske en dag skulle accepteras i detta "rasernas förbund", men de påpekade också att:

— Det gäller inte för er att acceptera oss, utan det gäller för oss att acceptera er.

Sergeanten kom ihåg, att när han lämnade UFOt, placerade främlingen sina smala armar runt hans skuldror och sade:

— Jag skall inte skada dig, jag skall aldrig skada dig.

— Jag blev tillsagd att rapportera till en medicinsk fakultet, sade Moody.

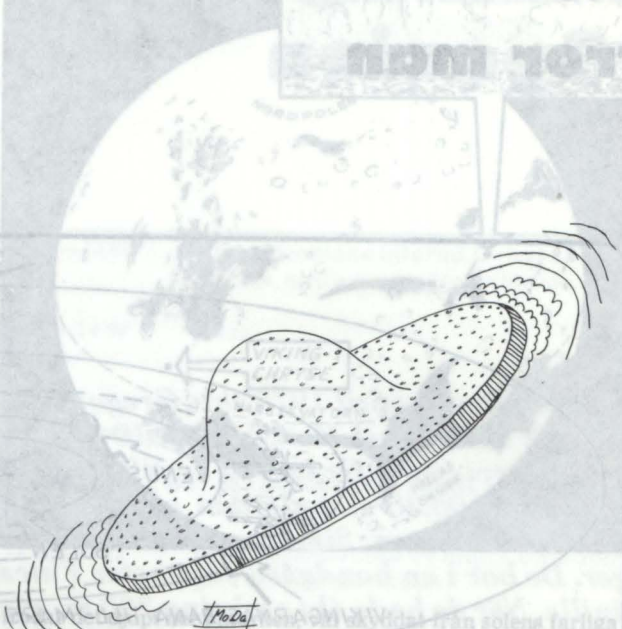
— Sedan sade ledaren åt mig, att jag skulle glömma allt för ett litet tag — och allt blev mörkt. Nästa händelse jag kom ihåg, var att jag satt i min bil och såg UFOt ge sig av.

Följande dag lade Moody märke till en brännande förnimmelse vid ryggslutet. Han bad sin fru Karon att titta efter och hon upptäckte en besynnerlig skada där. Karon, 34 år, berättade:

— Det var ett konstigt märke i form av en punkt — en punkt som inte var rund, utan fyrkantig. Jag arbetar som operations-sköterska men har aldrig tidigare sett ett märke som sett ut så där, och Karon tillade kvickt: — Jag tror helt och hållet på Chucks historia. Då han kom inrusande den där natten, var han vit som ett lakan i ansiktet. Jag har aldrig sett honom se ut så förr!

Moody avslöjar, att underliga och ovanliga saker hade hänt med hans kropp sedan han blev kidnappad av UFOt. Några dagar efter händelsen slog det ut små röda blemmor ända från mitt bröst och ner till knäna, berättar han. Läkarna klarade till slut av dem.

Ett UFO över grannens tak

Tillfrågad om vad som kunde ha orsakat dessa hudutslag, svarade sergeanten:

— En juridisk rådgivare på min bas har sagt mig att jag inte bör diskutera det, så jag kan inte svara.

Moody berättar sedan, att efter denna upplevelse har han också drabbats av håravfall, ofta förekommande huvudvärk och ett hetsigare humör. Men trots dessa problem, skulle han inte ha velat gå miste om sin upplevelse.

— När jag tittade på den där maskinen kände jag mig som Orville Wright nog skulle ha känt sig, om han sett vår 747, sade han.

— Deras maskin gör att våra egna verkar riktigt primitiva och föråldrade!

Teknikersergeant Arthur Wright, Moodys förman på den bas där han nu är stationerad berättar, att han är säker på att Moody talar sanning. Wright påpekar att Moody, som är med i flygvapnets rehabiliteringsprogram (HRP), har blivit ingående synad och undersökt av en psykiater och förklarad fri från alla karaktärsfel.

— Moody är en pålitlig och trovärdig man, säger Wright. Jag har aldrig hört honom säga en lögn. Honom kan man lita på!

Slående likheter med Walton-fallet

Sergeant Charles Moodys visit ombord på ett UFO bär slående likheter med UFO-kidnappningen av 22-åriga Travis Walton, ett fall som rapporterades i UFO-Information nr 1 för i år.

Moodys beskrivningar av främlingarna och deras rymdskepp, motsvarar nästan dem som Walton avgav, säger Jim Lorenzen, chef för Aerial Phenomena Research Organisation (APRO).

— Som jämförelse rapporterade båda männen smärtsamma och konstiga skador — Moody på ryggen, Walton på insidan av sin högra arm. Men ändå blev Moodys detaljerade beskrivning sänd till mig innan Waltons ens hade fått publicitet, och Walton visste aldrig något om Moodys upplevelse!

Moody blev förd ombord i New Mexico i augusti 1975, Walton i november samma år, nära Heber i Arizona — bara 45 mil därifrån. Båda männen rapporterade, att de blev medvetslösa, och att de vaknade på ett plant bord inuti UFOt, där främlingarna höll på att studera dem. Deras beskrivningar av UFOt är mycket lika. Moody kallar det diskusliknande! Walton säger, att det var ett "tefat". Båda männen säger att det manövrerade ovanför marken, att det vibrerade lätt, och att det glödde eller lyste.

Så här beskrivs främlingarna, först Moodys redogörelse: Varelens kranium var nästan en tredjedel större än en människas. Han hade inga ögonbryn — faktum var att han inte hade hår alls. Hans ögon var runda, storleken på dem var som enkronor. Han var ungefär 150 centimeter lång och såg mycket bräcklig ut. Han bar en åtsmitande vit dräkt. Hans ansikte var gråvitt.

Waltons beskrivning: De var ungefär 150 centimeter långa, och de bar tätt åtsmitande gulbruna överaller. Deras hud var vit, som på en champinjon. De hade inget hår. Deras pannor var höga och välvda, och deras ögon var mycket stora.

Källa: Enquirer 1976-05-11

Oversättning: Monica Johansson

Illustrationer: Chris B Vos

Det börjar alltmer lita på att mikrobiologiskt liv finns på vår yttre rymd. Men vad är det för liv? Det börjar alltmer lita på att mikrobiologiskt liv finns på vår yttre rymd. Men vad är det för liv?

Det börjar alltmer lita på att mikrobiologiskt liv finns på vår yttre rymd. Men vad är det för liv?

Strax före klockan 7 på morgonen den 19 oktober 1967 väckte fru Siv Andersson i Hosjö, Falun, sin son Kenneth och bad honom att inte ligga och dra sig för länge, varefter hon återgick till sina sysslor. Efter en kort stund hör hon sonen ropa: MAMMA MAMMA JAG SER ETT FLYGANDE TEFAT!

— Ja — ja det är bra, men sno dig nu att bli klar, ropade hon tillbaka. Men 11-åriga Kenneth fortsatte att ropa om sitt "flygande tefat", och nu formligen skrek han:

— JAG SER DET, JAG SER DET, DET TANKER LANDA PÅ GRANNENS HUSTAK!

Nu förstod modern att det var något på gång, så hon rusade upp till sonen som i upplösningstillstånd pekade ut mot sjön Runn. Mamman fick syn på något hon trodde var ett flygplan, som hade råkat i brand. Hon stod som förhårad och väntade bara på, att det skulle ramla ned. När det inte gjorde det, förstod hon, att det var något annat och blev rädd. Hon ropade på sin man som kom upp och fick se det hon och sonen såg: ett UFO!

Anledningen till att modern trodde det var ett brinnande flygplan, beror på att hon ser dåligt på långt håll, och det är cirka 150—200 meter från deras villa fram till grannens. UFOt som nu stod helt stilla, började vagga av och an i sidled. Det uppskattades till 15 till 20 meter i diameter. Runt med en bred räfflad linje efter dess nederdel. Räfflorna beskrivs som på en enkrona och det var något avrundat undertill. Man såg inga fönster. Men där emot tyckte sig Kenneth se, vad han tyckte var plåtnitar över hela farkosten, som på mitten hade en hög kulle. När den hade väggat färdigt, gjorde den två tvära kursändringar varefter den vände på högkant. I en vid både med en enorm fart försvann den silverfärgade tallriken ut över sjön Runn.

Observationstiden var tre minuter och man kunde inte uppfatta något ljud från farkosten. På frågan vad observatörerna trodde sig ha sett, svarade man: — Ett "flygande tefat". Observationen gjordes utan några optiska hjälpmedel.

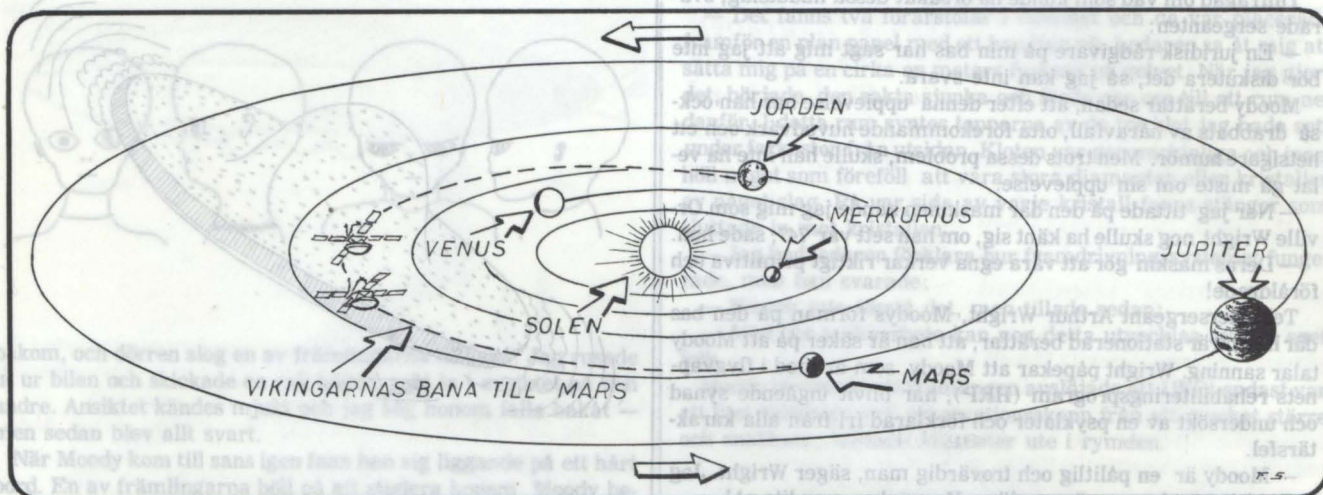
Niels Nielsen

Illustration: Monica Damm

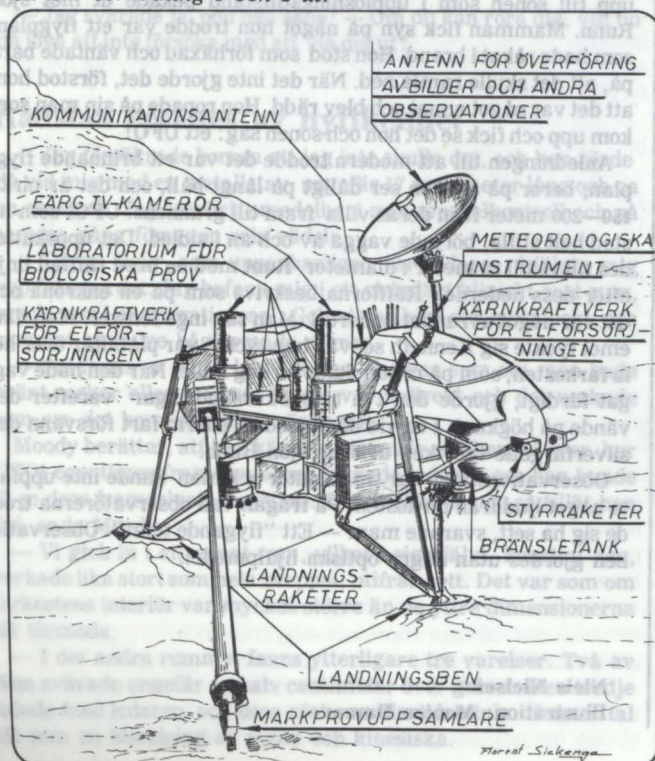
Inga små gröna män finns på Mars men livstecken tror man

Främlingarna beskrivna av Moody (skissen t.v.) bär likheter med de varelser som Walton ritade, och som också påstår att han blev kidnappad av ett UFO. Båda gjorde dessa skisser av vad de sett. Ingen av dem hade någon möjlighet att veta vad den andre hade sagt.

Mars är jordens yttre granne i rymden. Vår inre granne är Venus, och dess inre granne Merkurius. Mars yttre granne är Jupiter och dess inre vår egen planet. Inritat finns också den bana som följdes av Viking 1 och 2.

Den lyckligt genomförda landningen av först Viking 1 den 20 juli, exakt sju år efter den första bemannade månlandningen, och sedan Viking 2 den 3 september, är det här årets största och mest spännande rymdbedrifter. Båda farkosterna landade fjäderlätt inom tre mil från sina förutbestämda landningsplatser helt automatiskt! Trots att båda farkosterna i fråga om konstruktion och finess står långt över de rymdpjäser man hittills uppsänt, verkar det som om man har blivit så bortskämd att man faktiskt inte Så här ser Viking 1 och 2 ut.

väntade sig något annat än succé! Sovjet landsatte två sonder på Venus hösten 1975 och nyligen en på månen. Efter någon dag återvände den med borrprov till jorden. Nästan varje månad sänds ryska och amerikanska tele- och andra satelliter upp och regelbundet även bemannade ryska satelliter. Och i fjol kopplades en rysk Sojus ihop med en amerikansk Apollokapsel. Allt detta är egentligen fantastiska bedrifter. Men när det gäller Mars, då talar man om ett mål, som då "Vikingarna" landsattes, var mer än 220 miljoner kilometer ifrån oss. Så långt att signalerna till och från Vikingfarkosterna till jorden behöver 18 minuters resetid, trots att de färdas genom rymden med ljusets hastighet, dvs trehundra tusen kilometer per sekund!

Det var ett våghalsigt projekt att försöka landsätta rymdfarkoster på en så avlägsen planet, vars atmosfär man har tämligen dålig kännedom om, bilder som enbart visade allt som var större än hundrameter i storlek och där man kunde förmoda att marken både skulle vara stenbelagd och på många ställen täckt av tjocka dammlager. Allt detta var anledningen till att Vikingfarkosterna byggdes som två olika enheter: En landningsfarkost och en satellitdel. Sistnämnda skulle först avspana planeten före landningen, varefter på en signal från jorden landaren skulle lösgröas och datorstyrd sändas ner till målområdet.

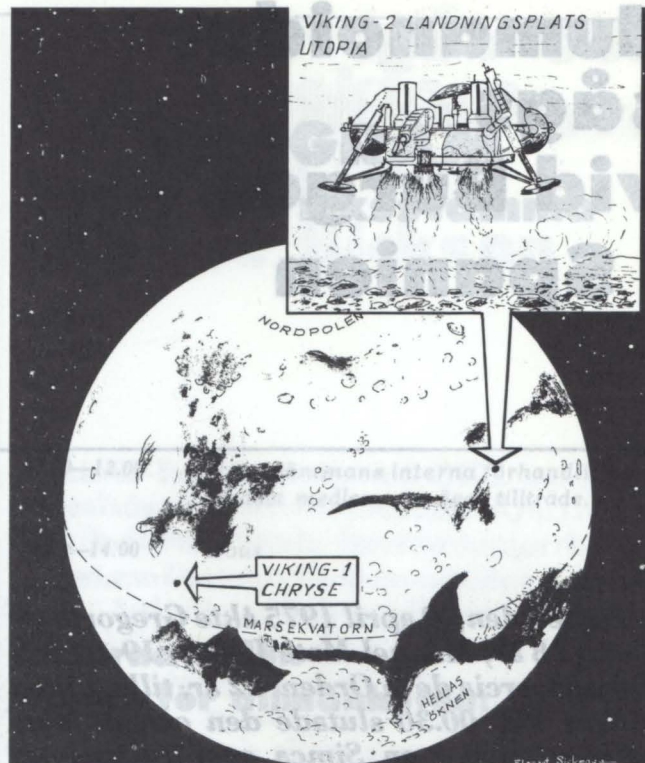
Detta vet man nu om Mars

Både Viking 1 och 2 landade i ett stenigt ökenområde, inte helt olik jordiska ökenområden men landskapet är verkligen rött. Färgbilder av båda farkosterna visar röda ökenlandskap och en blå till gul-rödaktig himmel, med ofta här och där tunna molnslinor. Morgondimma förekommer på Mars och därmed viss fuktighet, dock ytterst liten. I atmosfären förekommer argongas, som tyder på att liv kan finnas där, eftersom förutom denna även uppmäts vatten i marken, kväve och tillräckligt med solenergi för att åtminstone primitiva jordiska livsformer skulle kunna trivas där.

Helhetsintrycket av planeten till dags dato är att Mars verkligen är en gammal planet som en gång i tiden har haft oceaner och en atmosfär, lika tjock som jordens idag. Vad man frågar sig

Professor Martin Johnson huvudtalare vid UFO-Sveriges riksstämma 19 mars

Ännu en bild från Marsytan vid Chryse. Där Viking 2 landsattes, i Utopia, ser det också precis ut så här, dvs ökenområde med oräkneliga stenar i alla storlekar med däremellan sand, grus och annat material.

frodas det djupt ner i marken, väl skyddat från solens farliga ultraviolette strålning, men också för Vikings långa grävarm? Nej det kan finnas.

Det börjar alltmer luta åt att mikrobiologiskt liv finns på vår yttre rymdgranne. Med Viking 2:s mätinstrument har just upptäckts att två gaser, krypton och Xenon, förekommer i marsatmosfären, precis som de gör i vår atmosfär. En annan viktig upptäckt gjordes alldeles nyss av Viking 2-satelliten. Den del som kretsar runt Mars och nu är stationerad i en ny bana som går över den röda planetens nordpol, Mars nordpol, har man nu kunnat mäta. Den består inte av frusen koldioxid utan av fruset vatten och är mycket tjockare än tidigare antogs. Nasa-vetenskapsmän säger att det finns mer än tusen gånger, kanske ännu mer, vatten. I framtiden skall fler bilder tas av marsnordpolens isvidder, även sydpolens. Man kommer att jämföra mätningar som görs av båda landningsfarkosternas instrument. Särskilt också när det gäller de meteorologiska förhållandena. Viking 1 och 2 kommer att utföra mätningar under ett helt marsår, dvs 1,88 jordår, och man vet redan nu att under denna tid minst en marsorkan kommer att rusa fram över båda landningsområdena. Hittills har det inte blåst så förfärligt hårt där, högst ett par meter i sekunden, växlande vind. Men under marsvinterhalvåret kan orkaner förekomma på över 80 meter per sekund! Den värst uppmätta orkanen i Sverige var på 32 m/sek. Det kan också bli riktigt kallt, vid Viking 1 uppmäts temperaturer på mellan 25–35 minusgrader på dagen, som nattetid sjunker till under -80 grader. Lufttrycket håller sig konstant på 7,7 milibar, som kan jämföras med jordens på mycket stor höjd.

Trots det hårda klimatet just nu, visar mätinstrumenten på både Viking 1 och 2 att liv kan finnas. Men det märkliga inträffar, att vetenskapsmännen har blivit så försiktiga att de knappast vågar tro sina egna instrument. En Nasa-man har sagt så här: Skulle vi under provkörning på jorden ha fått samma mätvärden som de båda Vikingarna översignalerar till oss från Mars, skulle vi med säkerhet kunnat fastslå att det finns liv på jorden! På Mars gäller tydligen andra regler! Det som föranleder att man tvivlar är, att man inte känner helt marsmarkens kemiska sammansättning. En annan osäkerhet är, att på Mars kan förhållandena som aldrig funnits på jorden råda och som vi sålunda inte kan känna till. Hur det nu må förhålla sig, kommer man under kommande månader ta nya markprov och får man då ständigt samma svar av de tre olika biologiska experimenten, kan det knappast råda något tvivel om att en viss livsform finns på Mars, även om våra instrument inte har förmåga att riktigt utskilja vad slags liv, utomjordiskt liv, det rör sig om.

Florent Sickenga

är, har liv kunnat utvecklas på Mars under den astronomiskt sett korta tid under vilken planeten hade klara förutsättningar att bli en jorden nummer två? Det finns nämligen en mycket viktig faktor med i spelet här, som kan ha varit avgörande när det gäller liv: Mars är avsevärt mycket mindre än jorden och dess tyngdkraft är mycket mindre, nämligen 0,108, jämfört med jordens 1,0. Eller med andra ord skulle man kunna säga så här: En människa som väger 70 kg på jorden väger på Mars inte mer än 26,6 kg! Därför är också lösgörelsehastigheten på den röda planeten lägre. För jorden är den 11,2 km/sekund, men för Mars endast 5 km/sekund. Det finns i marsatmosfären syre- och kväveatomer, s k snabba atomer, vars lösgörelsehastighet överstiger dragkraften på Mars och alltså helt enkelt försvinner ut i rymden.

Med Mariner 9 har man redan kunnat mäta att ca 240 000 liter vatten lämnar planeten varje dygn och flyger bort ut i rymden i form av mikroskopiskt små partiklar. En teori är nu att detta måste ha pågått i miljoner, ja, miljarder år. Är detta resonemang verkligen riktigt — och fotografier av marsytan tyder på det — då har den röda planeten en gång i tiden haft stora oceaner, ett mycket mildare klimat och en atmosfär som liknade den vi idag har på jorden. Men detta för liv gynnsamma tillståndet har inte varat länge, inte så länge som för oss på jorden och frågan är nu, har liv kunnat utvecklas och finns det kvar, eller är alla spår försvunna,

Humanoider sågs vid Burgos i Spanien

Natten den 29 april 1975 åkte Gregorio de Juan, 18 år, Manuel Mate Lopez, 19 år, och Julian Garcia de la Orden, 22 år, till en liten cirkus. Kl. 00.30 slutade den och de åkte tillbaka hem i en Simca som Julians far äger. De bor i en bondgård som heter Finca Pinilla. När de hade åkt omkring 300 m. såg de någonting märkligt och de berättar:

— Vi såg ett väldigt starkt ljus till höger av vägen. Vi trodde först att det var en bil. Men det kunde det inte vara, för där fanns ingen väg. Ljuset kom från en liten kulle nära byn Peral de Arlanza. Julian var så förvånad, att han stannade bilen och i samma ögonblick skrek Manuel:

— Titta, det ser ut som en man!

Manuel förklarade att mannen var väldigt lång och med en konstig detalj: Mannen, eller vad det nu var, hade ett otroligt långt hår, som föll ner över axlarna.

— Allt det här hände mycket fort, berättar alla tre. Vi stannade bilen, ljuset blev större och vi såg, hur något sakta började lyfta.

— Det var så starkt så man fick ont i ögonen. Man kunde inte titta längre. När det började att lyfta, omgavs det av ett vitt, gult och blått ljus. Det var som ett moln med många färger. Det var inte längre än 200 m till ljuset.

Dagen därpå, när vi kom tillbaka med polisen, fanns inga spår alls.

Medan UFOt sakta lyfte upplevde pojkarna ett annat konstigt fenomen. De hade stannat motorn, men plötsligt började bilen att vibrera och röra sig. Det var som om någon kraft påverkade den.

— Vi blev så rädda så vi skakade i bilen. Vi åkte tillbaka till byn och pratade med borgmästaren.

Borgmästaren själv berättar:

— Ja, det var omkring halv ett eller ett på natten. Gregorio, Manuel och Julian kom hem till mig väldigt upprörda. Men de behövde inte prata länge med mig, den där "saken" var där, ovanför byn! Den hade en stark illumination och man kunde se som mitt på dagen. Det var verkligen otroligt.

Ungdomarna fortsätter:

— Försiktigt och med rädsla i kroppen åkte vi tillbaka till bondgården, men vi hade inte kört en kilometer ens, när "saken" plötsligt kom från vår höger-sida, omkring 100 meter över marken och 150 till 200 meter från vägen. Vi körde fortare. Hjärtat satt i halsgropen. UFO:n följde oss i samma hastighet. Julian körde med högsta hastighet och UFO:n gjorde likadant.

När pojkarna var omkring en km från bondgården, hände någonting!

Plötsligt började UFO:n komma närmare och närmare och flög framför oss, berättar pojkarna. Vi bromsade, och alldeles bleka åkte vi tillbaka till Peral. Den flög ca 20 meter framför bilen. Den hade ett otroligt starkt ljus, och den flög tvärs över vägen.

Såg ut som ett ägg

— Den var som en stor sfär. Den liknade ett stort ägg, och den hade bakom sig någonting långt utspänt, som ett nät, förklarar Manuel. Den flög 10 meter över vägen.

Det här var den svåraste stunden för pojkarna. De körde tillbaka till byn i över 120 km/tim. Men UFO:n följde efter dem på höger sida och i samma hastighet, men lite högre upp.

I byn tittade ungdomarna tillsammans med andra människor på den konstiga flygande sfären, som stod stilla några meter ovanför hustaken.

Efter en lång stund lugnade pojkarna ner sig och återvände för tredje gången. De åkte tillbaka väldigt försiktigt men efter en stund följde UFO:n efter dem, den här gången på ett avstånd av omkring 500 meter. Och alltid på deras högersida.

När de kom hem väckte de sina föräldrar och syskon, och alla kunde se UFO:t som stod stilla ovanför en liten skola som finns där.

Såg mänskliga varelser

— När pojkarna kom hem gick vi ut och där var den på 200–300 meter. Över skolan stod den alldeles stilla och med så starkt ljus att man kunde se terrängen som mitt på dagen, berättar modern.

— Vilken färg hade den

— Den hade tre färger: blått, gult och rött i cirkeln. Det som gjorde oss mest förvånade var ljuset. Vi tog fram kikaren och tittade på den.

— Kunde ni se några detaljer?

— Ni kanske inte tror mig... Folket i byn skrattar åt mig, när jag berättar för dem. Men jag kan försäkra er, att det fanns tillfällan, när UFO:n kom så nära som 50 till 100 meter från oss, och vi såg mänskliga varelser som rörde sig därinne!

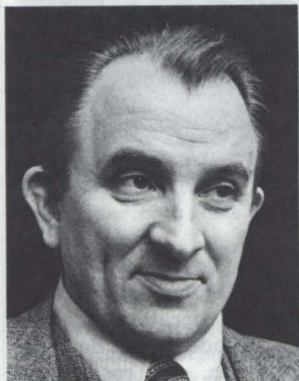
Källa: "LECTURAS" Januari 1976

Översättning: Juan Manzanares

Professor Martin Johnson huvudtalare vid UFO-Sveriges riksstämma 19 mars

Professor Martin Johnson presenterar ett metodologiskt och vetenskapsteoretiskt bidrag i UFO-frågan.

Redaktören och författaren Bertil Falk tar upp ämnet teleportation och det omdiskuterade Philadelphiaexperimentet.

Professorn i parapsykologi Martin Johnson blir huvudtalare vid UFO-Sveriges riksstämma i Malmö rådhus lördagen den 19 mars 1977.

Martin Johnson är sedan många år ett internationellt forskarnamn. Han fick professuren i Utrecht i hård konkurrens med vetenskapsmän från hela världen.

Professor Johnson kommer från Malålden i Västerbotten och har en bakgrund inom astrofysik, perceptionspsykologi, vittnespsykologi. Han har varit elev och privatassistent hos den kände astronomiprofessorn Knut Lundmark.

I dag är han världens enda ordinarie professor i parapsykologi och är övertygad om telepatins existens. Han menar att det finns en betydande vetenskaplig dokumentation som bevisar detta. Själv forskar han inom telepati under strikt laboratoriemässiga förhållanden, där kontrollen är rigorös.

Professor Martin Johnson ger i sitt föredrag ett metodologiskt och vetenskapsteoretiskt bidrag i UFO-frågan.

Redaktör Bertil Falk känner också många igen som författaren till böckerna *Atlantis och svenskarna*, och *Bortom vår verklighet* — Från storsjödjuret till flygande tefat.

Falk får fortan och har under hösten varit över till USA, där han besökt Office of Naval Research i Washington, Norfolk samt flottbasen i Philadelphia.

Om han har funnit några nya rön i fallet Philadelphiaexperimentet? Ja, det får vi höra i hans föredrag.

Riksstämman avslutas med den populära fråge- och debattpanelen. I denna sitter givetvis föredragshållarna, men också den kanske ufologen Willy Wegner.

Vi presenterar redan nu programmet för Riksorganisationen UFO-Sveriges riksstämma, som kommer att hållas i Malmö rådhus lördagen den 19 mars. Malmö kommun står som värd och upplåter fritt rådhusen, då riksstämman betraktas som ett kulturevenemang.

PROGRAM 1977 års riksstämma

10.00—12.00 Riksstämmans interna förhandlingar. Endast medlemmar äger tillträde.

12.00—14.00 Paus

Externa delen öppen för allmänheten:

14.00—14.15 Öppningsanförande av ordf. i UFO-Sverige Thorvald Berhelsen

14.15—14.30 UFO-Sveriges grundare och UFO-Informationens ansvarige utgivare Carl-Axel Jonzon talar om organisationens utveckling.

14.30—15.20 UFO-Sveriges stillfilm med ljudutförande i stereo visas.

15.20—16.00 Redaktören och författaren Bertil Falk tar upp ämnet teleportation och redogör för det s.k. Philadelphiaexperimentet.

16.00—17.00 Paus

17.00—17.40 Professor Martin Johnson presenterar ett nytt grundläggande metodologiskt och vetenskapsteoretiskt bidrag i UFO-frågan.

17.45—19.45 Stor fråge- och debattpanel, där åhörarna bereds tillfälle att ge sig in i diskussionerna. Professor Martin Johnson inleder med att svara på frågor i anslutning till föredraget.

20.00 1977 års riksstämma avslutas.

Entré 15 kronor

FÖRKÖP:

De tagare som reser långt och inte vill ta risken att inte komma in i en fullsatt lokal kan beställa biljetter i förväg på följande sätt:

Beloppet för önskat antal biljetter (15 kronor styck) inbetalas till postgirokonton 74 51 90-9 Köpings UFO-förening SENAST DEN 31 JANUARI.

Förhandsbeställda biljetter skickas inte ut. Beställarna förs upp på en lista och biljetterna skall vara avhämtade i biljettkassan senast klockan 13.30.

UFO-våg över Jugoslavien

Spanien

Hösten 1975 inträffade en rad sensationella UFO-observationer över Jugoslavien. Bland rapportörerna finns personal från Yugoslav Airlines, såväl piloter som trafikledare, flygingenjörer och tekniker.

Alla tidningar hade stora artiklar om händelserna och i TV-intervjuer med flygkaptenerna försökte fysiker, psykologer och annan expertis ställa dem mot väggen utan att lyckas.

Denna artikel bygger på ett sammandrag ur en större rapport från den jugoslaviske ufologen Vincent Strmenik, publicerad i UFO-Raden nr 4 1976.

Den stora flapan började tisdagen den 28 oktober och ända in i första hälften av november redovisade de jugoslaviska tidningarna en serie UFO-iakttagelser.

På morgonen denna dag iakttog personalchefen och två av hans medarbetare vid den stora termoelektriska anläggningen i So-stanj ett UFO som svävade på en höjd av uppskattningsvis tusen meter. Det var trekantigt och hade en lysande ljusstråle, tre gånger så lång som själva UFOt, efter sig. I mitten sågs tydligt fyra pulserande ljus. Männen iakttog föremålet i tre minuter, medan det rörde sig i riktning mot staden Valenje och försvann bakom kullarna.

Med början på eftermiddagen kom sedan händelserna slag i slag. Klockan 15.55 iaktogs ett UFO på en höjd av 10 000 meter ovanför staden Zadar. Klockan 17.48 rapporterade piloter från Yugoslav Airlines ett UFO på 5 000 meters höjd ovanför Hrvatsko-Zagorjedistriktet. Klockan 18.20 iaktogs ett UFO över Zagreb. Det stod stilla under flera minuter. Klockan 19.50 rapporterades samma UFO över Zagrebs flyghamn.

Flygkapten Hadziomorovic befann sig i sin DC-9 på routen Belgrad—Zagreb, då han upptäckte tre UFO:n ovanför staden Nasice. Dessa närmade sig planet, som lyft från Belgrad klockan 19.55, och de ändrade färg från rött till orange, men då och då även till gult och grönt. De lyste mycket klart, och flygkaptenen försökte manövrera undan för dem. Han ändrade kurs flera gånger på anmodan från ATC (Air Traffic Control), men UFO:n gjorde samma manövrer och fortsatte att flyga en bit från planet, ända tills det gick ned för landning i Zagreb.

Klockan 20.05 lyfte en annan DC-9 från Belgrad med destination Zagreb och Rijeka. Kapten ombord var Steve Rajhel, en mycket erfaren flygare. Även denna gång rapporterade besättningen att UFO:n förföljde planet ända fram till Zagreb. De var orangefärgade, men ändrade då och då färg till gult och grönt. Det UFO som befann sig närmast planet ändrade ljusintensitet och sin position gentemot planet ända fram till dess det var nere på landningsbanan. Då vände UFO:t och försvann.

Radiostörningar

Andra piloter rapporterade vid dessa tillfällen UFO:n i lufterummet. Vid alla dessa observationer stördes radiokommunikationerna av brus och knaster. När en del piloter inte kunde nå ATC

En av de inblandade DC-9:orna från Yugoslav Airlines lyfter här från Belgrads flyghamn.

på den reguljära radiokanalen försökte de upprätta förbindelse på andra frekvenser. Det märkliga inträffade då, att de kunde höra sina egna tidsfördröjda meddelanden, som en avlägsen studsande signal!

Klockan 20.26 rapporterade en annan flygplansbesättning på en DC-9 på routen Belgrad—Pula via Zagreb till ATC, att de från Sremska—Mitrovicaområdet följdes av ett UFO, som flög nära planet. Även ATC-radarn i Belgrad registrerade detta UFO.

Redan dessförinnan hade ATC mottagit ett meddelande om flera UFO:n från besättningen på ett annat passagerarplan, som också gick sträckan Belgrad—Zagreb. Klockan 20.00 rapporterade den något som liknade en stor explosion på ett av UFO:n. Det blev som en ljusexplosion och kan ha varit en stråle av ljus, sänd mot planet.

Mycket hände alltså den 28 oktober och denna dag iaktogs många UFO:n av markobservatörer hela vägen mellan städerna Nis och Split. Dessa rapporter är emellertid alldeles för många för att kunna tas upp här.

Senare, när otåliga reportrar fick kontakt med flygkaptenerna Steve Rajhel och Azrs Hadziomorovic och Alexander Dzordzevic, vilkas flygplan hade förföljts av UFO:n, berättade de, att dessa främmande farkoster var röda och orange till färgen och tidvis även gröna och gula. De hade även ändrat ljusstyrka och position i relation till flygplanen. Männen kunde inte säga vilken typ av flygfarkoster det var, trots att de iakttagit dem på olika höjd och i olika positioner. Även personalen på Zagrebobservatoriet såg dessa UFO:n.

Var det en förvarning?

Den 29 oktober strömmade fortfarande rapporter in och flygmyndigheterna borde ha ställt sig frågan vad allt detta skulle leda till. Var det en förvarning om en kommande katastrof?

I stället för att fråga sig detta, lyssnade de till flygvapnets och arméns talesmän, som i stället för att förneka iakttagelserna för omväxlings skull denna gång sade, att det nog rörde sig om "fjärrstyrda spionballonger" från stormakterna!

Däremot kunde de inte förklara hur dessa "ballonger" i en hastighet av 900 km/h även hade tid att flyga runt planet.

Den 30 oktober blev en olycksdag för en av Slovenian Inex-Adria Airlines DC-9:or. Planet lyfte på morgonen från Tivats flygplats, som ligger söder om Dubrovnik på andra sidan Kotorbukten. Det fanns fem besättningsmedlemmar och 115 tjeckoslovakiska turister ombord.

Pascagoulafallet: Lögndetektorn kunde ej fälla Charles Hickson

Knut Svensson tog detta foto i Olofström den 19 augusti 1976.

Klockan 09.01 befann sig planet över Fir i Tjeckoslovakien men det nådde aldrig fram till Prags flyghamn. Det kraschade sju kilometer från landningsbanan klockan 09.15.

Visserligen var flygplatsen insvept i dimma, men planet flögs av vana piloter, som hade radiokontakt med kontrolltornet och redan var inne på sista inflygningsleden. Prags lufthamn är utrustad med radar och hjälpmedel för instrumentlandning. Följde piloterna falska signaler, som de trodde var inflygningsmarkeringar, eller fick de falska värden från tvillinginstrument? Vem vet?

En överlevande flygvärdinna berättade, att hon 30 sekunder före kraschen hörde motorerna gå upp i fullt gaspådrag. Tydligt insåg besättningen att allt inte stod rätt till och försökte få upp planet igen. Som genom ett under överlevde 46 personer den svåra olyckan.

Flygplatspersonal iakttog UFO

Kvällen efter, alltså den 31 oktober 1975, iaktogs UFO:n över Dubrovnik, Kotorbukten och Tivat. En grupp på tjugo personer, mestadels teknisk personal, arbetade med testflygning av en DC-9 på Tivats flygplats. Man höll på att justera speciella ljus för nattliga starter. Kontrolltornen vid Dubrovnik och Tivat hade särskild radiokommunikation i gång med anledning av detta.

Klockan 17.59 ropade mannen i Dubrovniks kontrolltorn:

— Var vänlig och hör efter med testpiloten, om han ser några UFO:n i luften! Vi vet inte vad det är, men ett okänt föremål finns 48 kilometer väster om flygplatsen, och vi har ett annat föremål norr om oss. För ungefär en halvtimme sedan flög ett objekt med hög hastighet över flygfältet. Vi följde det även på radar. De båda UFO:n syns nu tydligt och ett av dem rör sig mot Tivat!

Tivats kontrolltorn kollade med testpiloten Ronevic, men han kunde inte upptäcka något. Markpersonalen tittade emellertid i sina kikare i den indikerade riktningen.

Klockan 18.05 utropade Miroslav Bogosaliev, chef för Electronics and Engineering of Sumadra Enterprise i Belgrad:

— Där är det! Det flyger över Kotorbukten nu!

Samtliga närvarande kunde sedan följa föremålet, som beskrevs som en stor flygande stjärna, med pulserande ljus i grönt och sedan i orange. Föremålet blev större, när det övergick i orange, och just då bröt teknikern Slobodan Oketic in på radiokanalerna med sin bårbara sändare. Han befann sig på den ca 1 500 meter höga Obosnikhöjden:

— Ser ni något som flyger över Kotorbukten! Vad är det! Det närmar sig med stor hastighet och det byter färg. . . ser ni det?!

— Vi ser det, svarade Bogosaliev. Det har stannat nu och svävar på en höjd av ca 5 000 meter.

Klockan 18.14 lämnade UFO:t Tivat med en enorm hastighet och flög ut över Adriatiska havet.

Den 8 november rapporterade piloter från flygbolaget Gorenje, att de avlyssnat radiokommunikationen mellan ATC i Belgrad och ett av Yugoslav Airlines passagerarplan, som befann sig över Batainicaområdet. Planet ville ha tillstånd att ändra kursen. Svaret från ATC var nej. Piloterna rapporterade att de hade två UFO:n i närheten och att radarn hela tiden registrerade dem.

Trots detta fick de ej ändra kurs. Därefter hördes en sarkastisk röst i etern. . . — Ni menar väl inte att ni ser tefat igen. . . ?

Repliken kom snabbt:

— Natthimlen är klar och vi ser också många stjärnor. . . men sedan när registrerar radarn stjärnor? Gode Gud, hur långt skall det här gå?!

I UFO-Information nr. 1 1975 redogjorde Olle Öhman i en längre artikel för Pascagoula-fallet. För bakgrundsinformation hänvisas läsaren till hans artikel. Uppgifterna här är endast avsedda som komplement.

Dagen efter händelsen fördes vittnena, Charles E Hickson och Calvin R Parker Jr, till Keesler Air Force Base i Biloxi, Miss. Anledningen var, att de skulle genomgå läkarundersökning för att utröna om de fått strålningsskador. Sjukhuset i hemstaden Gauter saknade den erforderliga utrustningen, närmaste sådan fanns på flygbasen. Samtidigt utfrågades de av basens säkerhetschef. Samtalet kom till stånd endast av den orsaken, att Hickson och Parker befann sig på basen i ett annat ärende. Två dagar senare (söndag) började Hicksons' ena arm blöda från ett sår strax nedanför ena axeln. Dagen därpå var såret helt läkt.

Värt att notera är även att Hickson aldrig bär klocka. Av okänd anledning visar de klockor han bär inte rätt tid.

Den 30 oktober genomgick Hickson en lögndetektorundersökning vid Pendleton Detective Agency i New Orleans. Trots stora ansträngningar från förhørsledaren Scott Glasgow att bevisa att Hickson ljög, utföll testet efter ca 2 timmar positivt för Hickson. (En lögndetektor är långt ifrån tillförlitlig. De stressförändringar som registreras framträder inte om testpersonen kan ljuga utan att framkalla den kemiska reaktionen).

Parker genomgick inte något liknande prov. Han fick som följd av det inträffade nervösa besvär och vårdades vid tillfallet på sjukhus.

Fallet väckte stor uppmärksamhet i USA, vilket bl a framgår av följande rubriker:

"The Dick Cavett Show" ABC-TV, 1973-11-02, framträdande av Hickson "The NCB Evening News, NCB-TV, 1973-10-15, intervju med vittnena "UFOs — Do you Believe?", NCB-TV, 1974-12-15, framträdande av vittnena "Story of UFO", en grammfonofonskiva på vilken Charles Hickson berättar om händelsen. Tyvärr är skivmärke och nummer okänt.

Frank Östergren

Har det hänt nå't?

MYSTISKA RADIOSIGNALER

Globalt Augusti och september dygnet runt!

Sedan början av augusti uppträder en mycket kraftig radiosignal på kortvågsbanden. Det är en form av pulssignaler som hörs som ett envist smattrande. Sändaren uppträder på olika frekvenser och stör reguljär radiotrafik. Den är extremt bredbandig.

— Det värsta är att sjöradiotrafiken störs. Vi står helt frågande inför fenomenet, säger man på Televerkets kontrollstation i Enköping.

Störningarna har pejlats och de kommer österifrån. Sverige har skickat tre noter till sovjetregeringen men inte fått några kommentarer.

Ligger det någon form av information i signalerna — eller är det fråga om någon sorts testsändningar på olika världsdelar?

— Man kan bara gissa och spekulera om de här störningarna, säger generaldirektör Lars Ljunggren på Försvarets Radioanstalt.

Och nog spekuleras det alltid! Bland de djärvaste spekulationerna är denna: att Sovjet har lyckats köra igång en vätereaktor, och att denna, som någon sorts bieffekt, alstrar radiostörningen.

Andra tror att det rör sig om en ny sorts långdistansradar som testas.

UFO-Sveriges många radioexperter följer med intresse sändaren och vi återkommer om något konkret skulle inträffa i denna fråga.

LYSANDE KLOT BLEV TRE

Bohuslän, Hovås (S.Gbg.) 18 augusti 1976 klockan 21.50

Christian Snow befann sig vid Hovås badplats och rapporterar att han iakttog ett orangelysande klot. Det blev större och större för att sedan stanna upp och dela sig i tre klot.

Björn Vidfors befann sig vid samma tidpunkt på Olskroksberget, varifrån han iakttog ett skarpt rödlysande klot, som skiftade färg till grönt.

Ingen reguljär flygtrafik förekom vid denna tidpunkt.

LYSANDE KLUMPAR

Blekinge, Olofström 19 augusti 1976 klockan 21.00

Katarina, Pål och Knut Svensson iakttog i 10 minuter flera ljusfenomen i söder. Katarina berättar för vår utredare Jan Håkansson:

— Jag gick genom hallen och råkade kasta en blick ut genom vardagsrummets fönster. Utanför såg jag ett starkt orangelysande föremål, varför jag gick ut på balkongen.

— Det såg ut som en lysande klump, ungefär dubbelt så stor som Jupiter, vid en jämförelse. Efter att ha stått stilla ett tag, sänkte den sig ned och försvann bakom skogsbrynet. Sedan dök den upp igen och försvann åter.

— Föremålet dök upp igen, men nu en bit ifrån, där det först visat sig. Jag ropade på de övriga i familjen, som kom ut och tittade.

— Klumpen liksom delade sig, så att det blev två, men de var lika stora som tidigare. De två försvann och sedan kom tre nya fram i en formation som en triangel. De försvann sedan bakom skogsbrynet.

Knut Svensson berättar:

— Jag såg en orange "sak" när jag kom ut på balkongen och gick då och hämtade kameran. När jag återkom hade föremålet delat sig till tre stycken, som rörde sig i höjdled, liksom svävande.

SAMMANSTÄLLNING AV THORVALD BERTHELTSEN

Knut Svensson tog detta foto i Olofström den 19 augusti 1976.

— Då jag inte han byta till teleobjektiv tog jag ett foto med ett 60 mm objektiv. Min totala observationstid var två minuter, sedan försvann föremålen bakom skogsbrynet i söder.

Anm: Föremålen stod stilla mellan 15 sekunder och en halv minut. Trots ingående efterforskningar har vare sig fallskärmsbloss eller nödraketer kunnat verifiera iakttagelsen.

ANDRADE KURS

Öland, Borgholm 22 augusti 1976 klockan 22.33 och 22.37

En 32-årig polisman rapporterar två iakttagelser vid Högsrum för vår distriktschef Gunnar Schelin:

— Klockan 22.33 iakttog jag något, som jag först trodde var en satellit. Den gick från söder mot norr. När den kommit ca 40 grader NO ändrade den plötsligt riktning, samtidigt som den lyste till starkare under en sekund och ändrade hastighet.

— Klockan 22.37 stod jag fortfarande kvar, eftersom jag fann den första iakttagelsen intressant. Plötsligt kom en ny på samma kurs. Jag hann ropa ut en kamrat och tillsammans såg vi hur föremålet, när det kom till ca 40 grader N, stannade upp. Samtidigt blixtrade det till ett par gånger och ändrade riktning mot öster. Den satte ny fart igen och försvann vid horisonten. Observationstiden var i båda fallen ungefär 25 sekunder.

SKRÄMMANDE NÄROBSERVATION

Öland, Borgholm 24 augusti 1976 klockan 22.10 till 24.00

Billy Johansson och Leif Andersson iakttog ett fenomen under 1 tim och 50 minuter. Billy berättar för Gunnar Schelin:

— Vi var på väg från Kalmar och när vi kom till Isgärde såg vi något som liknade ett starkt blänkande kyrktornstak av koppar.

— Vi stannade för att studera det närmare och då blev det trekantigt och minskade i storlek till en liten prick, från att ha varit dubbelt så stor som fullmånen. Det försvann sedan med en otrolig hastighet.

— När vi hunnit till Ekerum kom det tillbaka och ökade i storlek. I en timma och 20 minuter var det precis över oss, som en stor platta, och det hördes ett surrande ljud. Det blev konformat och gjorde olika manövrer uppåt, nedåt och i sidled.

— Så höll det på hela tiden tills det ställde sig på högkant och blev stillastående. Det var under detta skede dubbelt så stort som fullmånen. Jag uppskattar avståndet till ungefär 100 meter. Vi blev skrämda och begav oss från platsen. Vädret var fint och det var stjärnklart.

Svart, ovalt UFO svävade över hus - Hel familj vittnen

FEM OBJEKT MED ENORM HASTIGHET

Södermanland, Nyköping 24 augusti 1976 klockan 23.00

Ett par makar, boende på Stockholmsvägen, berättar följande:

— Då det var en ovanligt vacker och stjärnklar kväll satt vi ute på balkongen. Vi såg ett flertal flygplan passera.

— Klockan 23 fick vi se ett runt orangelysande föremål, som med otrolig hastighet rörde sig horisontellt i sydlig riktning. Storleken var en sjättedel om vi jämför med månen.

— Efter 3 till 4 minuter kom tre lika stora föremål på samma kurs som det tidigare, och alla med orangefärgat ljus. Två av dem färdades alldeles intill varandra, medan det tredje gick ett stycke ifrån.

— Efter ytterligare 5 till 6 minuter observerade vi ett föremål på motsatt kurs, alltså mot norr. Detta föremål var gråvitt till färgen och hade vingar. Det påminde närmast om en fågel med utspärrade vingar.

— Samtliga föremål rörde sig med en enorm hastighet, ungefär fem sekunder för passagen.

KLOTFORMAT MED PULSERANDE LJUSSKEN

Västmanland, Kungsör 24 augusti 1976 klockan 23.45

Makarna Pirjo och Bengt Hedlin iakttog ett fenomen med pulserande ljussken i färgerna vitt, blått och rött. Fru Hedlin berättar för rapportcentralen:

— Föremålet hade, som vi såg det, en skenbar storlek av en ping-pongboll. Vi stod på Rybacksvägen när det dök upp i söder och rörde sig mot nordost.

— Plötsligt ändrade det riktning mot öster. Vid denna kursändring blev ljusskenet starkare. Sedan mattades det av och föremålet försvann.

— Uppskattningsvis iakttog vi det i en och en halv minut. Det hördes inget ljud och hastigheten var något lägre än en helikopters.

RÖTT KLOT ÖVER SKOGBRYNET

Värmland, Branäs 28 augusti 1976 klockan 22.40

Bo-Roland Andersson, hans föräldrar Eric och Maj, hans två bröder och hustrun Gunnel iakttog under en minut ett starkt lysande klot. Bo-Roland berättar:

— Mina föräldrar och bröder satt vid köksbordet. Själv hade jag gått till sängs i övervåningen. Plötsligt fick min bror Björn se ett starkt ljussken över skogsbrynet i sydost, som ligger på ett avstånd av två kilometer. Trots att vi har en 100 watts lampa över köksbordet var skenet från föremålet så starkt att det upptäcktes inifrån köket.

— Samtliga sprang ut på trappan och kunde därifrån se ett klot med skarpt rött sken, som tycktes sväva över trädtopparna. De ropade på mig och jag öppnade fönstret i övervåningen och kunde ta del av slutskedet i observationen.

— Klotets storlek var ungefär en fjärdedel av fullmånen vid en skenbar jämförelse. Det var helt ljudlöst och gick på rak kurs — alltså inte fallande som en meteorit — när det plötsligt försvann bakom ett berg.

— Totala observationstiden var knappt en minut och det var molnfritt och stjärnklart.

Anm: Branäs ligger 2,5 mil från Norgegränsen. UFO-Information kommer i början av 1977 att presentera en specialartikel, som tar upp en rad märkliga observationer i dessa gränstrakter.

FICK IMPULS ATT GA UT

Västergötland, Ulricehamn 31 augusti 1976 klockan 21.50

Nils-Ake Gustafsson rapporterar följande för Bertil Bengtsson:

— Jag satt framför TVn då jag plötsligt fick en impuls att gå ut på balkongen. Jag tog kikaren och knallade ut.

— Jag tittade upp och såg i samma ögonblick tre ljuspunkter. Min första reaktion var att det rörde sig om ett flygplan, men jag hörde inget ljud och ljusen var annorlunda.

— Det var ett rubinrött ljus och två gulvita. Det rubinröda hade fast sken tills det hunnit över sjön Asunden. Då började det blinka eller pulsera.

— De tre ljuspunkterna försvann bakom berget på andra sidan sjön i nordväst. Totala observationstiden var en minut. Det var stjärnklart och vindstilla.

ÖKADE I STORLEK

Öland, Ö Sörby 8 september 1976 klockan 21.00

Peter Yngvesson berättar följande för Gunnar Schelin:

— Jag upptäckte ett ljussken till höger om månen. Först såg det ut som en vanlig stjärna, men den växte hela tiden i storlek. Sedan blev ytterligare en synlig och började svälla den också.

— Tydligt var de på väg mot mitt håll för båda blev större och större tills de var lika stora som månen. De hade ett fast gult sken.

— Plötsligt gjorde båda en kursändring och for iväg norrut med hög fart. Totala observationstiden var 40 sekunder och det var vindstilla med klart väder.

VANDE OCH FÖRSVANN

Västerbotten, Burträsk 15 september 1976 klockan 19.00

Fyra grabbar i 10-årsåldern, Jonas Hoffström, Anders Lundström, Lars Lundmark och en kamrat, iakttog under 10 sekunder, ett platt vitt ljussken på himlen över Smidjeholmen.

Fenomenet blinkade till, varefter det vände och försvann.

FÖRBRYLLANDE ROTATIONS LJUS

Uppland, Enköping 16 september 1976 klockan 21.00

Hans Andersson på Fogdö berättar följande för Stig Aggestad:

— Min 12-årig son Benny uppmärksammade mig på fenomenet. I nordostlig riktning, mot Enköpingshållet, flammade himlen till med täta mellanrum, i ett gulvitt ljussken.

— Att det inte rörde sig om kornblixtar förstod vi direkt. Ljusfenomenet var helt annorlunda och vi blev alltmer förbryllade. Vi hoppade in i bilen och for ned till Kungsbergs badplats, där vi hade bättre utsikt över Mälaren.

— Själv ljuskällan såg vi aldrig, den låg tydligen långt borta, hela tiden under horisonten. Den påminde om ett jättelikt rotationsljus som svepte runt från vänster till höger. Ibland gick det snabbare, ibland långsammare.

— Himlen var täckt av ett tunt molntäcke och vid de långsamma rotationerna kunde vi se en avgränsad ljustråle i rörelse medsols. Totalt såg vi det i drygt 45 minuter.

Varken P-1 i Enköping eller Milostaben i Strängnäs kunde ge någon förklaring till iakttagelsen.

FÖREMÅL PÅ LAG HÖJD

Västmanland, Västerås 24 september 1976 klockan 12.30

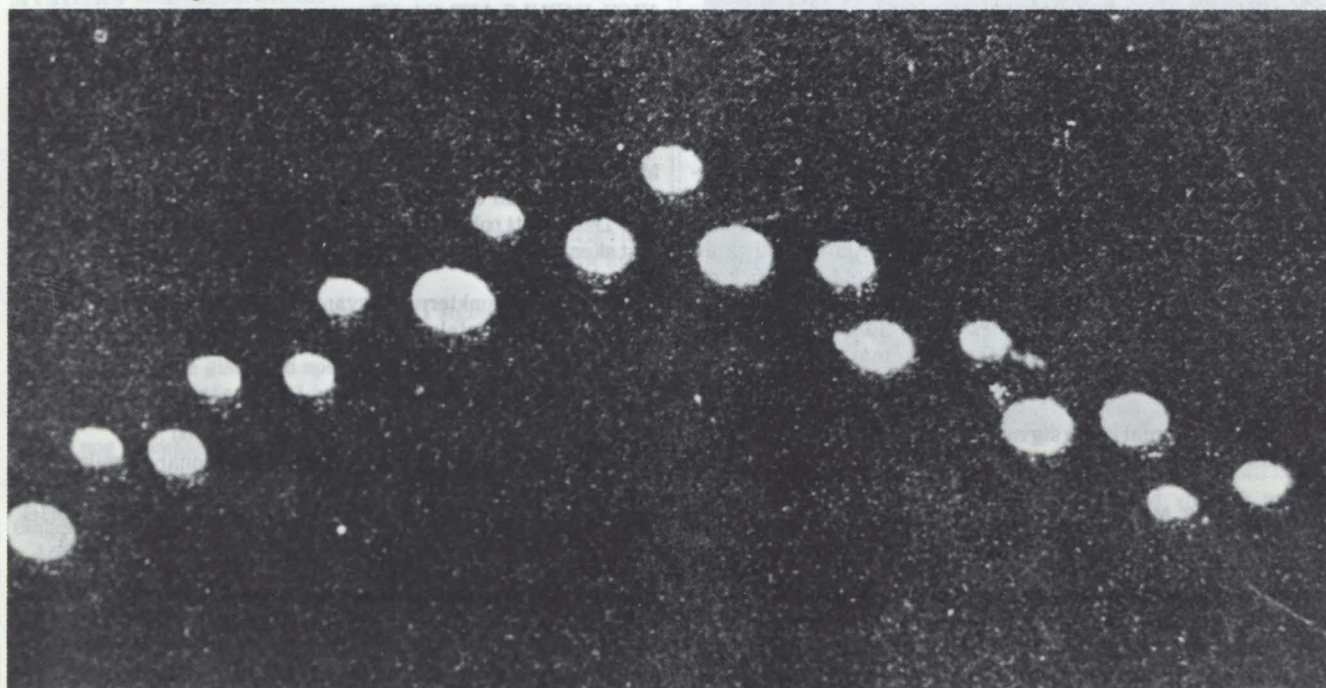
En 21-årig avsynare rapporterar till vår representant C B Vos:

— Jag kom körande från söder på Österleden mot BP-macken,

Har det
häftigt nå't?
Eller är det bara
en vanlig
naturlig
belysning?

SAMMANSTÄLLNING AV THORVALD BERTHELSEN

Detta foto påminner om Håkan Lundgrens iakttagelse. Det är de kända Lubbockljusen över Texas och bilden togs av Carl Hart natten till den 30 augusti 1951.

då jag såg ett föremål på låg höjd i riktning nordnordost. Dess låga höjd och beteende gjorde mig nyfiken, varför jag svängde in på Bjurhovdaleden och parkerade min bil vid busshållplatsen samt steg ur för att se bättre.

— Föremålet hade stannat över villorna vid Branthovda. Under de tio minuter jag betraktade tingesten gjorde den en vinkling framåt och blev sedan stående något framåtlutad, men fortfarande på samma höjd.

— Det liknade en flygkropp med en stjärtfena. Inga vingar syns, och ovanpå den gråfärgade flygkroppen fanns en kupol. Jag uppskattar föremålets storlek till ungefär 15 meter.

— Jag kände en oroskänsla och visste inte vad jag skulle göra. Efter tio minuter ringde jag min fästmo och berättade vad jag såg. Under detta samtal försvann föremålet.

GNISTRANDE TRAD HÄNGDE UNDER

Dalarna, Smedjebacken 25 september 1976 klockan 19.00

Gunnar Pettersson berättar följande för våra utredare i Bäcke UFO-förening:

— Jag befann mig på Magavägen, då jag i norr upptäckte ett lysande föremål, som vid en skenbar jämförelse hade ett äpples storlek. Det märkliga var, att det hade en lång tråd, eller svans, hängande undertill. Från denna svans utgick hela tiden någon sorts gnistregn hela tiden.

— Jag iakttog det i ca fem timmar, då det vandrade sakta mot söder. Där stannade det i 10 minuter för att sedan vända och vandra mot norr. Därefter försvann det från min synvinkel. Föremålet hade fast ljusst sken medan svansen gnistrade hela tiden.

Två andra personer befann sig vid Kolviken och uppmärksamgjorde också fenomenet. Det visade ett blåvitt pulserande sken. Vid 20-tiden iakttog dessa vittnen två ljuspunkter som rörde sig i

motsatt riktning. Det märkliga var, att de båda ljuspunkterna liksom bromsade upp, och gjorde en tvär sväng i sidled.

Anm: Planeten Jupiter gick upp vid 19-tiden. Kanske en förväxling vid den långvariga observationen?

15 TILL 20 FÖREMÅL I PLOGFORMATION

Södermanland, Nyköping 30 september 1976 klockan 20.01

Håkan Lundgren berättar följande för vår distriktschef i Nyköping, Carl-Anton Mattsson:

— Jag befann mig på vår balkong vid Svanvägen och fick då i nordväst, över trädkropparna, se en mängd föremål. De flög i en plogformation precis som en flock gäss.

— Plötsligt verkade de befinna sig på mycket högre höjd ovanför en ensam molnbank med höjdvinkeln 45 grader. Just innan de verkade stiga till den högre positionen, lyste de mycket svagt.

— När de nu, som jag uppfattade det, hade stigit, ökade ljusstyrkan och de lyste nu som mycket starka stjärnor med vitt sken. De verkade vara fyra gånger större än stjärnor vid en skenbar jämförelse.

— De var 15 till 20 stycken till antalet och hela formationen skulle täcka fullmånens vid en jämförelse. Tillsammans med min mor såg jag dem i ungefär 15 sekunder tills de försvann bakom en molnbank i sydost.

TRE BILAR FÖLJDE UFO

Småland, Trekanten (V Kalmar) 1 oktober 1976 klockan 22.50

Fru Eva Eriksson berättar för Gunnar Schelin:

— Min man och jag befann oss på övervåningen. Då jag skulle öppna fönstret, upptäckte jag i västsydväst en röd prick borta vid horisonten. Den kom närmare och närmare och när den var på uppskattningsvis 500 meters avstånd stannade den i luften och stod stilla i fem minuter.

Svart, ovalt UFO svävade över hus - Hel familj vittnen

Av C-E MATTHISSON

— Föremålet var nu ungefär 15 till 20 meter i diameter och liknade ett halvklot. Det var ilsket rött, men lyste inte upp den omgivande terrängen. Så småningom började det dala nedåt och då avtecknade sig grantopparna emot det.

— Samtidigt kom tre bilar och körde in på en liten skogsväg och lyste mot föremålet med sina strålkastare.

— Vi skyndade oss ut i bilen och for iväg efter, men vi kunde varken se föremålet eller de tre bilarna.

— Vid observationstillfället såg jag också halvmånen. Det var stjärnklart och vindstilla och jag tyckte hela händelseförloppet var skrämmande.

Anm: Tio medlemmar från Kalmar-Ölands UFO-förening har gjort en platsundersökning och bl a kammat igenom ett kalhygge bakom granskogen. Inget av intresse hittades.

MYSTISK GROPP VACKER UPPSEENDE

Småland, Målilla mitten av oktober 1976

En mystisk vattenfylld grop i en mosse i Bodaskogen utanför Målilla har väckt ett enormt intresse. Det började i mitten av oktober med en liten notis om att hemmansägare Edwin Fredriksson upptäckt ett hål på sina marker. Hålet var tre meter i diameter och fem meter djupt.

Redan den 15 oktober var UFO-Sveriges utredare på plats under ledning av Jan-Peter Caspersson. Man arbetade hela dagen utan att få upp någonting. Lokalpressen följde vårt arbete och inom två dygn var nyheten ute i de flesta dagstidningar i landet.

Torsdagen den 21 oktober var representanter från FOA med Sture Wickerts på plats. Med hjälp av brandkåren från Hultsfred försökte man läns pumpa hålet och bärga de föremål som gav utslag på metalldetektorn. Det misslyckades.

Lördagen 23:e var UFO-Sveriges folk på plats igen för att försöka fiska upp något av de föremål som fanns på botten, fem meter ned. Ett tiotal man jobbade hela dagen, men fick ge upp. Bland de närvarande i teamet märktes den internationellt kände ufologen John A Keel från USA.

Söndagen den 24:e satte FOA in större resurser och lyckades pumpa ur gropen så när som på 1,5 meter. En grodman sändes ned och kunde plocka upp föremålen.

Yngve Norr på FOA uppger att dessa föremål har analyserats och visat sig vara vanliga stenar som troligen legat där hela tiden.

Vidare arbeten i och vid hålet har förbjudits av Landsantikvarieämbetet. Man påstår att en gammal kabelbro gömmer sig under markytan.

Vi återkommer om något nytt inträffar i saken.

Retroaktivt

MÖRKT FÖREMÅL

Västmanland, Västerås 21 juli 1976 klockan 18.45

En 24-årig flicka rapporterar följande för Jan Eriksen i VTF:

— Jag var på väg i bil mot Västerås och befann mig vid Irsta. I sydsydväst iakttog jag ett stort ovalt föremål. Först trodde jag att det var en polishelikopter, men upptäckte att så inte var fallet.

— Föremålet, som var mörkt, stod stilla i luften för att därefter försvinna rakt upp in i molnen. Totala observationstiden var ungefär två minuter. Det var molnigt men ingen nederbörd.

— Föremålet var mycket större än ett flygplan och jag uppskattar, att det befann sig 500 till 1.000 meter från mig.

Närvarande på Hallgörs hemmet fotograferat år 1976

På eftermiddagen den 7 januari 1975 bilade Dorothy Sommerville och hennes två döttrar Deborah och Tammy, hemåt till West Liberty, West Virginia, USA, längs den vindlande väg nr 88. Med dem var också en väninna till de båda flickorna. På krönet av en kulle, från vilken man har utsikt över hela West Liberty State Collegeområdet, såg de alla på en gång ett svart, till formen ovalt föremål, komma farande på avstånd i luften till höger om dem med riktning mot State College. De kontrollerade tiden: 15.05. Vädret var blågrått, tungt och molnigt. De kunde se föremålets form och kontur. Det var större än den synbara, storleken av ett typiskt flygplan. De föreställde sig att en knuten näve på utsträckt arm skulle täcka objektet. Men för överensstämmelse med senare måttangivelser i samband med iakttagelsen bör det vara storleken av en tumnagel som avses.

Det fanns ljuspunkter på objektet, beskrivet som fönsterliknande gluggar av en av flickorna. De andra uttalade sig om ljuspunkter längs kantlinjen. Intrycket var att formen liknade en koncentrisk skiva med en låg utbuktning på ovensidan. Ljusen skulle i så fall ha varit kring den tänkta linje där kullen och skivan förenade sig. Endera tändes och släcktes ljuspunkterna i sekvens. Eller också roterade föremålet.

Bilen med de konstnerade vittnena körde förbi State College och byn West Liberty, där flickornas väninna släpptes av. Hon hade fått nog av svarta, ovala objekt. Istället för att stanna vid sitt eget hem körde sällskapet vidare och förbi West Liberty på jakt efter objektet. På krönet av nästa kulle kunde objektet ses på stort avstånd och i rörelse åt höger och sedan tillbaka åt vänster.

Flickorna försökte skicka 'telepatiska' budskap till objektet för att förmå det att återvända och landa. När objektet då verkligen vände och började nalkas dem, beslöt flickornas mor att det förvisso var hög tid att kvickt komma hem och i säkerhet!

Efter ungefär den halva kilometer långa körningen hem och in i garaget, utbrast en av flickorna efter det att de kommit ut ur garaget: "Titta mamma, den är precis ovanför oss!"

Över huset

Modern ville inte se upp, eller se någonting alls, då hon vid det laget var skrämmd. Men det fanns ingen möjlighet att undfly det faktum att det ovanför huset fanns ett stort, svart ovalt föremål. När de senare tillfrågades om en jämförelse med något föremål hemma, vilket på en armlängds avstånd skulle motsvara till synbarlig storlek och form objektet, föreslog de först diskbänken men än mer badkaret.

Flickorna sprang fram till den skarpa gatubelysningen framför huset för att vinka till objektet och visa, att de var angelägna om att det skulle landa.

Objektets struktur gick inte att bestämma, förutom att det var svart med ljuspunkter längs kantlinjen, omväxlande vitt och rött. Delade meningar råder huruvida det var ljusen som blinkade eller hela objektet som roterade. Efter fem sekunder accelererade objektet mjukt och 'flög' ut över de avlägsna kullarna där det lik-som tycktes sammansmälta med två andra upplysta föremål — de senare sannolikt flygplan på ännu större avstånd.

Under tiden som objektet hovererade direkt ovan huvudena, hördes ett distinkt surrande ljud från det. Ljudet påminde om en påslagen grammfonmotor.

Analys

Några preliminära tankar vid tidpunkten för denna rapport avlämnande: Många flygplan passerar ovanför detta område

Adamskis tefatsfoto igen

Universitets elever rapporterar närkontakt

Detta foto påminner om Håkan Lundgrens iakttagelse. Det är hans hända Lubbockljusen över

I UFO-Information nr 6/1975 kunde vi berätta att ufologerna Richard Lawrence och Ken Rogers från England ansåg sig ha bevis för att George Adamskis berömda foto i själva verket var överdelen till en läskedryckskylare. Nyheten kablades ut till de flesta tidningar i världen.

Den stora engelska tidningen Daily Mirror gjorde emellertid en grundligare kontroll av detta sensationella avslöjande och vad framkom? Jo detta:

Det var inte Adamski som tagit ett foto av läskylarens lock. Det var fabrikanten, som var UFO-intresserad, och hade använt Adamskis fotografi som "ritning" när han tillverkade locket till sin kylapparat!

Men nu skall inte Eugen Semitjov utbrista: — Vad var det jag sa! Det är en gammal tysk gaslykta!

I stället skall vi avslöja följande: Dåvarande Trondheims UFO-förening skickade en skrivelse till Aver-fabrikerna i Väst- och Östtyskland tillsammans med Adamskis foto och gjorde en förfrågan. Det tillmötesgående svaret löd:

— Det har inte tillverkats någon lampa, som på något sätt liknar den avbildade tingesten.

Vem vet, kanske Adamski trots allt lyckades plåta ett UFO? Det är i alla fall sådana här avslöjanden, åt ena eller andra hållet, som håller debatten igång.

Thorvald Berthelsen

från och till Wheeling-flygplatsen i dess grannskap. Under intervjun på kvällen den 17 januari fick jag vittnen att identifiera varje "mystiskt" ljussken på himlen som passerade inom synhåll. Alla sådana blev riktigt och utan tvekan identifierade som flygplan.

Det förekommer också reguljära helikopterturer mellan Wheeling- och Pittsburghflygplatserna. Den rapporterade svarta ovalen bedömdes flyga på mycket lägre höjd än en ordinär helikopterflygning normalt sker och ljudet från objektet överensstämde heller inte med det slammer som man väntar få höra från en helikopter.

Efter denna iakttagelse lånade vittnena Dr. Hyneks "The UFO experience" i biblioteket för att utröna vad de skulle ta sig för om objektet återkom. Någon från boken inhämtad terminologi smög sig in i samtalet, ex. ord som "moderfarkost" och "kontaktperson". Jag tror att dessa idéer vuxit fram hos dem efter iakttagelsen och i och med att de fått vetskap om andras iakttagelser. Jag bedömer vittnena som uppriktiga, ointresserade av publicitet och med inga personliga intressen att värna om.

Denna iakttagelse kunde möjligen bedömas som förklarlig om det visade sig att det hade varit en väderleksballong som osannolikt skulle ha manövrerat på låg höjd över West Liberty den natten.

Källa: Skylook, maj 1975
Översättning: Tomas ü. Orr

de hända Lubbockljusen över

På kvällen den 20 februari 1975, omkring kl 21, satt Nancy Rose och Hope Saunders på en liten stenmur på universitetsområdet. De båda flickorna pratade med varandra och tittade på stjärnhimlen, då de upptäckte något som de först tog för ett flygplan på väg att störta. Avståndet vid detta ögonblick uppskattades till ca 400 meter.

Objektet var i en ca 20-gradig vinkel mot marken och det syntes gå rätt ned i väst — i riktning mot en fotbollsplans bortre sida. Vid en punkt strax ovanför trädtoppshöjd stannade objektet och gick därefter rätt upp för att stå stilla i en 40-gradig vinkel. Därefter rörde det sig mycket sakta — betydligt långsammare än ett flygplan — i riktning mot universitetets sjukhusavdelning i norr.

Under observationens gång skyndade flickorna tvärs över universitetsområdet till fotbollsplanen. De var 70—80 meter från objektet då de kunde iaktta ett blått ljus på föremålets "ovansida" och en mångfald ljuspunkter på "undersidan".

Flickorna stannade invid en stor ek. Där stannade också objektet i sin nordliga färdriktning och nalkades dem på direkt kurs under det att det gradvis minskade höjd. Föremålet stannade ovanför flickorna så att de kunde se rakt upp på objektet som bedömdes vara tre—fyra meter i diameter med en matt grå yta. Det stod stilla på en höjd av en och en halv gångers ekens, d v s ca 25 meter över marken. Objektet förblev vid den positionen i 30—60 sekunder.

Föremålet avgav ett mycket mjukt surr, likt det från en liten elektrisk motor, och under tiden det hovererade ovanför huvudena tycktes det liksom gunga eller vagga. Båda flickorna menade att objektets botten var buktig, fast de inte kunde se någon skarp konturlinje.

Nancy Rose uppger att hon då objektet befann sig ovanför henne kunde se ett blått ljus på föremålets ovansida. Det var av lägre intensitet än de röda ljusen på underdelen. Hon var inte helt säker på om det röda ljuset var en större ljuspunkt eller ett flertal mindre. Hon uppfattade att det röda ljuset var mycket större och skarpare än det blå.

Hope Saunders anmärkte att, när hon såg objektet tvärs över fotbollsplanen, såg såväl ett blått som ett rött ljus. Men när objektet var i position direkt ovanför dem var ett flertal röda ljuspunkter allt hon kunde se.

Flickorna var båda skräckslagna när objektet befann sig ovanför dem. Efter 30—60 sekunder "backade" objektet i nordnordvästlig riktning till ett avstånd av sju—åtta meter och rörde sig därefter i en stor halvbåge åt vänster i riktning mot öster och sydsydost.

Objektet röde sig sakta mot klockstapeln på universitetsområdet. Båda flickorna såg föremålet passera under stapelns högsta punkt, ca 22 meter, varefter det försvann i sydlig riktning. Objektet återkom ca 10 minuter senare och från samma riktning men från en mer avlägsen punkt än den, där det försvann ur sikte.

Vid den tidpunkten kunde flickorna kalla på några andra studenter vilka fanns på annat håll inom universitetsområdet. Även de kunde då se avlägsna röda och blå ljus. Objektet höll sig av och till inom synhåll under följande 90 minuter och sågs av totalt 15 elever. Namnen på de flesta av dem finns noterade. Vid 21.20-tiden rapporterade en av dem, David Greef, UFO:n för Andoverpolisen, varifrån en patrullbil sändes ut för att undersöka fallet. Polismännen kunde inte finna något ovanligt på himlen den kvällen.

Vid ungefär 21.45 en halvtimme efter polisanmälan, kom en helikopter in över universitetsområdet och flög på ganska låg höjd.

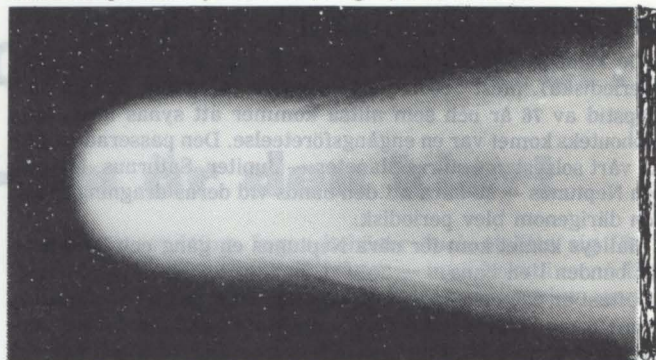
Tidskrift för
aktuella UFO-
undersökningar och
skildringar om UFO-fenomen.
Organ för
Räddnings-
kommissionen UFO-
Sverige.
Uppdaterat med
första.

Unidentified Flying Objects

Kometerna – rester av nebulosan som var vårt sol systems födelse

Av C-E MATHISSON

Huvudet på Halleys komet fotograferat år 1910.

Vad en komet består av har diskuterats mycket ingående. Det enda forskarna är överens om är att svansen består av gas och stoftkorn. Om komethuvudets beskaffenhet vet man intet med säkerhet. En del forskare anser, att det utgörs av frusna gaser, medan andra gissar på ett präktigt klippblock. Om det sistnämnda antagandet är riktigt, hade man beräknat att Kohouteks huvud bestod av ett sådant med en mils diameter. När Kohoutek passerade var det meningen att man med hjälp av radarvågor skulle söka utröna komethuvudets beskaffenhet. Men Kohoutek-kometen kunde inte avslöja så mycket för oss. Vid passagen av solen bleknade kometen för att sedan försvinna ut i rymden igen.

Förväntningarna på Kohoutek var mycket stora. Den skulle inte endast imponera med sin ljusstyrka. Dess svans var också ovanligt långt, närmare 100 miljoner kilometer. Med svans och huvud skulle den vara 30 grader stor.

En liknande komet av Kohouteks från början beräknade storlek har inte setts på 92 år. Det var 1882 som "Den stora kometen" passerade vårt solsystem och skrämdde upp stora delar av jordens befolkning. Den därefter märkligaste kometen var den periodiska Halleys år 1910.

Tjugo kometer om året — men ljussvaga!

I vår tid har vi endast sett två ljusstarka kometer. 1957 visade sig Arend Rolands komet på norra himlavalvet. En högst ovanlig komet med två svansar. År 1970 — också på norra himlavalvet — överraskades astronomerna av att Bennets komet blev så ljusstark, att den kunde ses med obehäpnat öga. Ett 20-tal kometer upptäcks varje år. Men de är nästan undantagslöst mycket ljussvaga.

Det var först under 1600-talet som man började få en någorlunda klar uppfattning om vad en komet var. En av den tidens forskare — Hevelius — ansåg i sin "Cometographia", som utkom 1668, att en komet med största sannolikhet rörde sig i en konkv bana mot solen.

År 1680 visade sig en mycket stor komet. Vetenskapsmannen Dörfl konstaterade året därpå att en komet rörde sig i en parabelformad bana och att solen är parabelns brännpunkt. Newton försökte också komma till klarhet om kometers banor, men inte förrän 1797 kom man på en godtagbar lösning. Det var den tyske amatörastronomen Henrich Olbers som på det "lättaste och bekvämaste sättet" räknade ut kometers banor ur ett antal observationer av dess skenbara läge. Olbers hann även under sin levnad med att forska i kometsvansens ursprung och upptäcka tre nya kometer. En av dessa tre kometer uppkallades efter honom och har en omloppstid på 74 år.

Ett antal studenter såg helikoptern men kunde inte se några som helst identifieringsbokstäver eller siffror på den.

Den 5 och 6 mars ringde undersökaren till Andoverpolisen, kustförsvarets stab i Boston, Andovers delstatpolisförläggning, delstatsspolishuvudkontoret i Boston, och till Norwood delstatsspolishelikopterbas. Den 11 mars kl 09.10 underrättades Fort Devens armeförläggning där helikoptrar finns baserade. Samtalet ringdes av Raymond Fowler (MUFON-direktör i undersökningar). Han ringde också till WBZ-radiostationen i Boston vilken har egen trafikövervakningshelikopter och som har sin stationering i Beverly några kilometer från Andover.

Samtliga samtal resulterade i nekande svar. Ingen kände till någon helikopteraktivitet över området den aktuella kvällen. Ansträngningar görs nu för att identifiera helikoptern.

Under fem efterföljande kvällar, 26—28/2, 2 och 3 mars, 1975, kunde ovanliga manövrerande ljusfenomen iaktas av åtminstone två studenter. Ett vittne fick möjligheten att även fotografera ett ovanligt objekt över universitetsområdet. En detaljerad redogörelse av de två vittnenas iakttagelser och fotografiska bevis skall inforas.

Nancy Rose och Hope Saunders bedöms av undersökaren vara två mycket balanserade 17-åriga flickor. De tycktes vara ärliga och uppriktiga i sina redogörelser. Vid inget tillfälle fick undersökaren intryck av att de överdrev sin berättelse. Han fick av intervjun med dem den bestämda uppfattningen att båda flickorna hade sett något som var totalt främmande för deras tidigare uppfattning och kännedom om något identifierbart flygande objekt.

Kommentar av J Santangelo, MUFON-direktör:

— Även om det finns några meningsskiljaktigheter i vittnenas beskrivningar är det en ingående redogörelse från undersökare Girambrone. Händelsen kan definitivt klassificeras som ett okänt flygande föremål och ett närmöte.

Om undersökaren är i stånd att erhålla negativen till fotografierna som togs, och dessa är av tillräckligt bra kvalitet, kommer de att vidarebefordras för noggrann undersökning.

När jag talade med undersökaren per telefon nämnde han att flickorna uppgivit att objektet var tre—fyra meter i diameter och att ljuskällan tycktes vara omkring 45 centimeter i diameter. Fast det inte framgår av hans rapport är ljuskällornas storlek ovanliga. Alla ytterligare uppgifter kommer att utsändas som tillägg till detta fall nr MA 75-4.

Ett telefonsamtal utväxlades även med South Weymouth marinflygbas. De bekräftade att de inte haft någon helikopter i luften på kvällen den 20 februari 1975.

Kommentärer av Raymond E Fowler, MUFON-undersökningsdirektör:

— Jag har granskat ärendet den 14 mars 1975. Förutom de andra kollen om helikopterflygningar, ringde jag Lawrence-flygplatsen. En helikopter opererar därifrån, men bara under veckosluten. Det förekommer en stark flygtrafik om nätterna, sju dagar/veckan, med last- och reguljärflyg.

Enligt min mening kan de efterföljande UFO-rapporterna om ljuspunkter på himlen hänföras till sådan trafik efter det att UFO:n siktats. Den ursprungliga iakttagelsen, om den är korrekt återgiven, synes vara ett "okänt fenomen".

Översättning: Thomas ü Orr

Källa: Skylook

Kometerna bådade ofärd, pest och krig!

De kometer som väckt störst intresse är de återkommande (periodiska). Mest berömd är Halleys komet, som har en omloppstid av 76 år och som alltså kommer att synas igen 1986. Kohouteks komet var en engångsföreteelse. Den passerade ingen av vårt solsystems större planeter — Jupiter, Saturnus, Uranus och Neptunus — så nära att den bands vid deras dragningskraft och därigenom blev periodisk.

Halleys komet kom för nära Neptunus en gång och blev därför bunden i en bana.

Oftast är det "engångsföreteelserna" som är de ljusstarkaste kometererna. Halleys komet utgör dock ett undantag för de ljussvagare, periodiska. Den är oftast mycket ljusstark och har vid tidigare tillfällen även kunnat skönjas i dagsljus.

Ordet komet kommer från latinets coma (hår), vilket har medfört att kometer även kallats hårstjärnor. Men det är inte bara vid håriga stjärnor som man liknat kometer. Eftersom man förr inte kunde förklara vad dessa svansförsedda, vandrande stjärnor var för något, kom fantasin att få fritt spelrum. I gamla kopparstick har kometer avbildats som t ex blodiga svärd, lansar, glödande eldklot, avhuggna lurviga människohuvuden, yxor, onda andar och t o m änglar.

Kometer var ett jättecken som bådade om hemska tider. Pest, krig, kungars fall, kejsares död eller naturkatastrofer ansågs följa med kometererna. Många blev därför vettskrämda när en komet syntes. Detta användes med framgång av bl a präster på korståg i landsdelar där bildningen var låg.

Groteska spekulationer inför Kohoutek-kometens framträdande!

Spekulationerna om vad som skulle kunna hänga om kometsvansen träffade jorden har varit stora. När Halleys komet senast syntes 1910 antog många, att dess svans skulle förgifta jordatmosfären.

T o m i våra dagar finns det religiösa sekter som anser kometer vara jättecken. Den amerikanska och även i Sverige representerade lilla gruppen "Guds barn" spred innan Kohouteks komet kom till synes flygblad om att jordens undergång var nära. Det råd som gavs av deras profet Moses David var att lämna USA snarast möjligt. Fantasierna utvecklades av sektens ledare till att ett "universellt samlag" skulle äga rum. Parterna skulle vara jordbanan och kometbanan.

Förr trodde man allmänt att kometer var något övernaturligt. Men kometererna hade också en viss förmåga att visa sig när det drog ihop sig till krig och olyckor.

Vid t ex följande årtal och händelser syntes en komet på himmelen: 373 f Kr, stor jordbävning i Archea, 70 Jerusalems förstörelse, 1066 Vilhelm Erövraren steg i land i England, 1317 Nyköpings gästabad, 1455 Turkiska krig, 1542 Dackefejden, 1546 Martin Luther dog, 1556 och 1560 kejsare Karl, Gustav Wasa och kung Kristian dog, 1572 Erik XIV dog, 1577 Sverige—Ryssland i krig, 1579 pest i Stockholm.

Härskare med respekt för kometer

Romarna ansågs vara speciellt "kometrädda". Men när Cæsar dog och en stor komet visade sig kort därefter sade Cicero att det var diktatorns själ. Då Napoleon föddes 1769 syntes också en stor komet. Napoleon trodde därför att kometer beskyddade

honom och inledde därför härtaget mot Ryssland år 1811, när en komet syntes.

År 1572 sade författaren Gegeorigius Olais att det var Gud som varnade människorna för världens undergång. Många trodde att han skulle få rätt, när en komet visade sig igen 1577. Kometen avlöstes nämligen av en solförmörkelse!

Kometer har alltså alltid gjort starka intryck på människorna. Ett bevis på detta är grottmålningar på vilka kometer finns avbildade. Därav har man t ex slutit sig till att Halleys komet antagligen syntes redan 2.315 år f Kristi födelse.

1774 års komet: 6-svansad och 170 milj km lång!

Riktigt ljusstarka kometer är sällsynta. Hittills har bara fyra till fem starkt lysande kometer visat sig per århundrade. Ännu mer sällsynta är kometer för oss nordbor på grund av de ljusa sommarnätterna.

Efter vad som nedtecknats har efter år 1 000 endast tjugo jättelika kometer visat sig på norra stjärnhimmelen. Kometerna 1618 och 1680 var så stora, att deras svansar inte hade gått upp över horisonten då kometens huvud var mitt på himmelen. Men märkligast av alla var dock 1744 års komet. Den hade inte mindre än sex klart synliga svansar efter sig. Komethuvudets ljusstyrka överglänste stjärnan Sirius och kunde t o m iakttas mitt på dagen den 1 mars det året. Kometsvansarna var 170 miljoner kilometer långa och 24 kilometer breda. Antaganden finns att den återkommer i mitten av 4.500-talet.

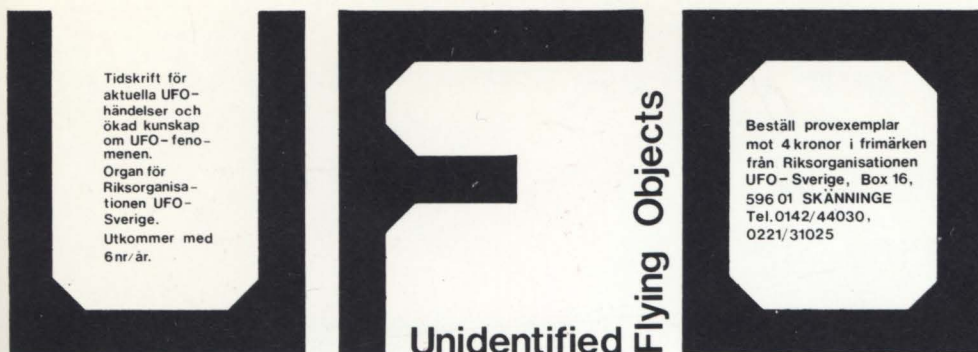
Märklig var också den teleskopiska Bielas komet. Under det att några astronomer studerade den, delade kometen på sig i en större och en mindre. När den åter syntes, hade avståndet mellan tvillingarna ökat betydligt. 1872 skulle de två kometererna åter synas, men istället kom en intensiv skur av meteoror. 13 år senare hände samma sak. Kometerna hade upplösts. Resterna av kometererna upplever vi nu varje år mellan den 17 och 27 november. Jorden är då i skärningspunkten mellan kometens och sin egen bana. Meteorregnen, som ännu är ganska starka, kallas för Andromediderna, därför att de skenbart kommer från trakten av Gamma Andromedae. I oktober ser vi stjärnbilden Andromeda i söder mellan kl 23.00 och 01.00 och i november mellan 21.00 och 23.00.

Halleys komet kommer att granskas från rymdfarkoster

En jättekomet kom 1843 med en ljusstark svans på 250 miljoner kilometers längd. 1861 kom den åter och då så nära jorden, att vår planet passerade två tredjedelar av svanslängden. Vid den dagens passage färgades atmosfären norrskensaktigt gul. På sina ställen lär det ha rått ett gulaktigt töcken, så att solnedgången försvagades.

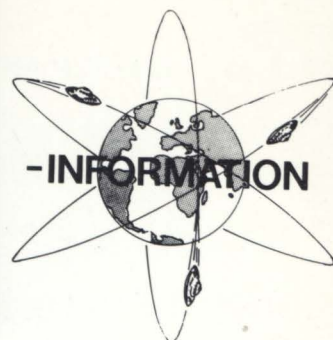
Men av alla kometer är för oss Halleys komet den intressantaste. Visserligen inte i ljusstyrka, men på grund av att den återvänder var 76:e år. År 1910 antog man, att den skulle komma nära solen och bli mycket ljusstark. Så blev det nu inte. Man kan alltså hoppas att vi om tolv år får uppleva en ljusstarkare passage, så att det blir många förunnat att få se det sällsamma himlafenomenen som en komet utgör.

När Halleys komet kommer tillbaka skall den få ett speciellt mottagande. Utan tvekan kommer man via rymdfarkoster att nära studera fenomenet.

Tidskrift för
aktuella UFO-
händelser och
ökad kunskap
om UFO-feno-
menen.
Organ för
Riksorganisa-
tionen UFO-
Sverige.
Utkommer med
6nr/år.

Beställ provexemplar
mot 4 kronor i frimärken
från Riksorganisationen
UFO-Sverige, Box 16,
596 01 SKÄNNINGE
Tel. 0142/44030.
0221/31025

är med där det ovanliga händer!

Länge efterfrågad - nu är den klar!

Ovanstående bildekal har tagits fram av centralgruppen. Den är 390 millimeter bred och 150 mm hög, med svart tryck på gul vinylplast.

Givetvis är denna trevliga och självhäftande dekal även lämplig för annat än bilar. Den passar utmärkt för t.ex. dokumentportföljen, väskan eller dyl. Affärsinnehavare kan stödja verksamheten genom att t.ex. placera den i fönstret.

Med andra ord, vi måste tala om att vi finns till och har

en medlemstidning. Ingen behöver dock utsätta sig för diskussioner eller svara på frågor — inuti bokstäverna U och O finns nämligen finstilt text med anvisning vart intresserade kan vända sig.

Dekalen säljs till ett självkostnadspris av 10 kronor per styck. 3 stycken kostar 28:50 och 10 stycken kostar 90 kronor.

Den kan beställas genom att beloppet för önskat antal inbetalas till postgirokonto 74 51 90-9 Köpings UFO-förening.

DAST-MAGAZINE

är en tidskrift som koncentrerat sig på thriller och science fiction. (DAST — Detective Agents Science fiction Thriller.) På senare tid har också artiklar om UFO och rymdhistorik förekommit. UFO och bl.a. deckare tycks i viss mån ha några element gemensamma. Atminstone brukar det första ilande intresset när det gäller UFO för många just ha sin grund i allt det mystiska och oväntade och alla de spekulationer och teorier detta leder till. Vi misstänker att det också kan finnas deckarintresserade bland UFO-Sveriges medlemmar. För en entusiast på dessa områden är skriften värdefull, då den på ett förtjänstfullt sätt recenserar och presenterar aktuella böcker och författare, ger allmän information och publicerar noveller. En årsprenumeration för DAST-MAGAZINE kostar 20: — och för det får man minst 5 nummer. Häftet kan rekvireras från: Iwan Hedman, Flodins väg 5, 152 00 Strängnäs.

new address • new address • new address • new

Please observe our new
address • bemerkten Sie
bitte unsere neue Adresse
• remarquez notre nouvelle
adresse, s'il vous plait •
haga el favor de notar el
cambio de domicilio • noti
per favore il nuovo indirizzo:

**UFO-INFORMATION
P.O. Box 16
S-596 01 SKÄNNINGE
SWEDEN**

En ny tidskrift för parapsykologi:

SPEKTRA

Inom kort utkommer första numret av Spektra — en tidskrift där artiklar som spänner över hela det paranormala fältet skall speglas. Spektra vill vara ett mångfacetterat forum för parapsykologi, psykologi och livsfrågor men i den kommer också UFO-problemet att diskuteras fastän här med andra utgångspunkter än de traditionella.

Följ med från första numret av Spektra! Det blir spännande läsning, som vill väcka till medvetande och insikt om forskning på ännu så gott som okänt område och om människans slumrande förmågor.

Läs Spektra! Tidskriften utkommer fyra gånger per år och kostar 50 kr. Du prenumererar enklast genom att sätta in beloppet på pg 20 06 75—7 Tidskriften Spektra, men du kan också ringa eller skriva till

C. A. Jonzon

Box 106 59601 Skänninge

Tfn 0142-44030